

NOWY DZIENNIK

Adres redakcji i administracji: Kraków, ul. Orzechowej 1
Telefon Nr. 102-79, — Telefon redaktora naczelnego Nr. 126-8
Konto czekowe PKO w Krakowie 402.622.
Redaktor naczelny przyjmuje od godz. 12 do 1 w południu.

Cena 25 gr.
ogz.

Wszystkie komunikaty należy nadsyłać wprost do administracji.
Reklamy redakcji nie zwraca. Za inseraty redakcja nie odpowiada.
Cena ogłoszeń i prenumeraty uwidocznił na ostatniej stronie.

Przesilenie w prezydium Kongresu zażegnane

Dr. Schwarzbart wchodzi do prezydium. — Weizmann ma dziś przybyć na Kongres. — Uczczenie zasłużonych Zmarłych.

Dalsza debata generalna na plenum

(Telefonem od naszego specjalnego korespondenta)

Praga, 28. 8. (H) Prezydium Kongresu po dwugodzinnem przesileniu przyjęło z powrotem mandaty, które złożyło wczoraj późnym wieczorem. Komisja permanencyjna zaproponowała jako trzeciego ogólnego sjonistę do prezydium dra Ignacego Schwarzbarta, który wejdzie do prezydium w miejsce przedstawiciela Mizrahi.

Weizmann nie przybył dotąd do Pragi. Przyjazd jego na Kongres zapowiadany jest na jutro (wtorek).

W tradycyjnym przemówieniu żałobnym, które wygłosił dziś prezydent Sokołów ku czci zmarłych w ostatnim dwuleciu zasłużonych członków Organizacji Sjonistycznej poświęcił mówca ciepłe słowa wspomnienia m. in. kilku zmarłym towarzyszom z Krakowa: znanemu pisarzowi hebrajskiemu, redaktorowi „Hamicepe” bhp. Sz. M. Lazerowi, redaktorowi „Nowego Dziennika”, bhp. Drowi Benjaminowi Seidenowi oraz bhp. inż. Bernardowi Zimmermanowi.

który uczestniczył już w podobnej akcji, tj. w międzynarodowej pożyczce na rzecz prześladowanych uchodźców greckich w Turcji.

POSTULATY RELIGIJNE

Generalna debata ożywiła się szczególnie w czasie przemówienia Mojżesza Szapiro (Hapoel Mizrahi) i Jakóba Weinschalla (rewizjonista).

Szapiro precyzuje główne założeń ortodoksyjnych sjonistów. Krytykuje postępowanie Hittachi i stwierdza, że osiągnięcia religijnego żydostwa na obecnym Kongresie jest nadzieja, że Kongres ustanowi wreszcie nowe uścisłowanie się Organizacji do kwestii religijnej. W Krakowie — oświadcza mówca — odczuwa się bardziej odpoczynek sobotni, niż w Tel Awiwie. Ma się nieraz wrażenie, że w Palestynie istnieje system partyjnie zorganizowanej profanacji dnia sobotniego. Największą pod tym względem ponosi Haszomer Hacafr.

Głos na lewicy: Odpoczynek sobotni obowiązuje zgodnie z uchwałami londyńskiej A. C.

Szapiro: Pragniemy, aby słowo stało się wreszcie czynem. Następnie mówca wka oświadczenie Bin Guriona o konieczności respektowania uczuć religijnych i zaznacza, że dla religijnego Żyda sobota jest co najmniej tak święta, jak dzień i mała dla socjalistów. Krytykuje rewizjonistów i oświadcza, że aczkolwiek ta partia głosi hasła przywiązania do tradycji, to jednak nie waha się organizować swoich zlotów i zebrań właśnie w sobotę i dni świąteczne.

ARGUMENTY REWIZJONISTÓW

Następnie przemawia dr. Weinschall, który twierdzi, że w sferze politycznej Egzekutywa poniosła porażkę. Jeżeli w dziedzinie gospodarczej sytuacja jest co najmniej ponura, to jednak kontrola nad gospodarczym rozwojem Palestyny całkowicie się wymknęła z rąk sjonistycznego kierownictwa, bez tej kontroli zaś nie jest do pomyślenia żadna skuteczna akcja gospodarcza. Za czasów tureckich istniała „czerwona karta”. Obecnie ta czerwona karta przywilejów odrodziła się w postaci certyfikatów, które są zdaniem mówcy, domeną jednego stronnictwa. Walczy o prawo alij dla każdego Żyda bez względu na jego nastawienie i przynależność partyjną. Mówca protestuje przeciwko projektowanemu przez Egzekutywę sankcjom wobec nieposłusznych w postaci pozbawienia ich prawa korzystania z certyfikatów imigracyjnych. Sprawy alij nie można powiązać z kwestią dyscy-

Dalsze obrady plenum

(:) Praga, 28. 8. ŻAT. Po całodziennym przerwie, spowodowanej zapowiedzią Kacnelsona w imieniu frakcji robotniczej, w godzinach przedpołudniowych zostały wznowione plenarne obrady Kongresu.

POWITANIE LORDA MELCHETTA

Prez. Motzkin przywitał przybyłych lorda Melchetta i lady Erlegh. Przybyli oni w charakterze gości. Kongres zgotował przybyłym burzliwe owacje, które trwały przez kilka minut. Zostały one powtórzone po słowach podziękowań lorda w imieniu własnym i swej siostry. Lord Melchett dał wyraz uczuciom, jakie go ożywiali, w szczególności, gdy stał na trybunie, na której ojciec jego stał w Zurychu w roku 1929.

UCZCZENIE ZMARŁYCH

Następnie Sokołów, zgodnie z ustaloną na Kongresach tradycją, wygłosił żałobne przemówienie ku czci wybitnych sjonistów, zmarłych w okresie dwuletniej kadencji ustępującego Kongresu. Ton głębokiej żałoby brzmiał w słowach Sokołowa, poświęconych pamięci Arlosorowa. Następnie wyliczał zasługi, położone dla sjonizmu, jak i wogóle dla sprawy żydowskiej m. in. przez zmarłych: Herberta Bentwicha, Alcalaya, prof. Schatza, prof. Simonsena i Leopolda Pilchowskiego. W żałobnym skupieniu Kongres uczcił pamięć zmarłych jednominutową ciszą.

O międzynarodową pożyczkę palestyńską

(:) Praga, 28. 8. ŻAT. Dzisiejsze przedpołudniowe posiedzenie Kongresu wypełnione było bardzo ożywioną debatą.

Morris Rottenberg w imieniu amerykańskich sjonistów uzasadnia konieczność podjęcia wszystkich wysiłków w kierunku stworzenia między narodowej pożyczki na cele kolonizacji Palestyny, zwłaszcza dla osadnictwa Żydów niemieckich. Domaga się podjęcia wszelkich wysiłków w kierunku powiększenia imigracji Żydów niemieckich do Palestyny. Zagadnienie to jest centralnym problemem Kongresu. Mówca wyraża ubolewanie, że zamiast zdania sobie spra-

wy z tego faktu, Kongres zajmuje się roztrząsaniem sporów wewnętrzno-partyjnych. Uważa on za iluzję, jakoby Żydzi o własnych siłach byli w stanie zebrać konieczne na ten cel środki. Żył on nadzieję, że idea międzynarodowej pożyczki palestyńskiej uda się zrealizować przy pomocy Ligi Narodów, która przy odpowiedniej akcji politycznej zgodzi się ten cel urzeczywistnić pod swymi auspicjami.

Co do skolonizowania Żydów niemieckich w Palestynie, żywić należy nadzieję,

że do inicjatywy Ligi Narodów przyłączy się również rząd amerykański.

Cena ogłoszeń i prenumeraty uwidocznił na ostatniej stronie.

Czy Weizmann wróci?

(:) Praga. 28. 8. ŻAT. Centrum zainteresowania stanowiło dziś na Kongresie zagadnienie, czy dr. Weizmann powróci do prezydentury Organizacji, czy też nie. Dziś wieczór wrócili ze Szwajcarii Ben Gurion i Szprincak, którzy udali się tam, by konferować z drem Weizmannem. Trzymają oni jednak w tajemnicy rezultaty swoich rokowań, jak i warunki postawione przez dra Weizmanna w sprawie jego powrotu.

Plotki dookoła osoby Weizmanna

(:) Jak słychać, miejsce pobytu prof. Weizmanna było znane tylko nielicznym jego zwolnikom. W prasie pojawiły się najrozmaitsze pogłoski na temat miejsca pobytu Weizmanna. Wedle tych wersji, Weizmann przebywał w

Karlsbadzie i śledził dokładnie przebieg Kongresu. Wedle innych wersji, Weizmann wogóle nie przyjechał do Czechosłowacji, lecz znajdował się w Szwajcarii, a ze Szwajcarii udał się do Biarritz. Krążyła także pogłoska, że Weizmann znajduje się w Pradze, albo w każdym razie niedaleko Pragi i ma możliwość bezpośredniego komunikowania się ze swoimi przyjaciółmi politycznymi.

Komisje radzą

(:) Praga. 28. 8. 7 wieczorem zebrały się wszystkie komisje. Na posiedzeniu komisji politycznej na prawdopodobnie złoży odpowiedź. Komisja Grossman na w sprawie układu

Szekel przestaje być legitymacją wyborczą

(Od naszego specjalnego wysłannika).

(:) Praga. 28. 8. (H) Jak się dowiaduje, komisja organizacyjna Kongresu zamierza wprowadzić daleko idące zmiany w ordynacji wyborczej na Kongres i ustroju całej Organizacji.

Główna zmiana polega na tem, że szekel ma być odtąd dwu-letni. Ponadto szekel przestaje być legitymacją wyborczą, to znaczy, że wybierac na Kongres będzie mógł tylko ten sjonista,

który należy do jakiejś frakcji, albo też jest nie zorganizowany, lecz spełnia obowiązek wobec Keren Hajesod lub też conajmniej wobec Keren Kajemeth. Wyokość minimum objary na Keren Kajemeth ma być jeszcze ustalona.

Nie wiadomo jeszcze, czy projekty komisji organizacyjnej znajdą większość na plenum.

Zmiany w dyplomacji polskiej

P. Mühlstein delegatem Rzplitej w Genewie?

(Telefonem od naszego korespondenta)

(:) Warszawa. 28. 8. Sin. Jak donoszą, w najbliższym czasie nastąpić mają większe przesunięcia w dyplomacji polskiej. Wedle tych informacji, ustąpić ma definitywnie ambasador polski w Paryżu p. Chłapowski, o którego ustąpieniu niejednokrotnie już pisano. Ambasadorem w Paryżu ma zostać obecny wiceminister spraw

zagranicznych hr. Szembek. Stanowisko po nim obejmie obecny delegat przy Lidze Narodów hr. Raczyński. Na opróżnione w Genewie miejsce przyjsz ma radca ambasady w Paryżu p. Mühlstein, na jego zaś miejsce ma być wyznaczony obecny szef gabinetu min. spraw zagranicznych, p. Dembiński.

Liczne aresztowania komunistów

(Telefonem od naszego korespondenta)

(:) Warszawa. 28. 8. Sin. W ciągu ostatnich 2 dni policja polityczna w Warszawie i większych ośrodkach kraju dokonała licznych aresztowań wśród działaczy komunistycznych. W samej Warszawie przytrzymano około 50 osób. Między aresztowanymi znajduje się członek kierownictwa komunistycznej partii Polski Alfred Lampe, delegowany specjalnie przez Komintern do wzmożenia działalności partii komunistycznej w Polsce. Poza tem aresztowana została przybyła z Gdańska razem z Lampem urzędniczka przy

watna Heymannowa, dalej żona adwokata warszawskiego Irena Rosenbergowa, która była łączniczką, urzędnicy prywatni Schuster i Majdenberg, którzy byli w swoim czasie aresztowani za działalność antypaństwową, następnie za kaucją zwolnieni z więzienia, poczem zbiegli. Dalej aresztowani zostali: Jakób Dąb, Adam Leśkiewicz, Zenon Nowak, student Aleksander Hilar. Przy aresztowanych znaleziono liczny materiał kompromitujący.

KRONIKA TELEGRAFICZNA

(:) Warszawa. 28. 8. PAT. Dzisiaj w południe wyjechało z Warszawy specjalnym pociągami 30 emigrantów i pionierów tzw. chaluców, Żydów, udających się przez Triest do Palestyny.

(:) Paryż. 28. 8. (B) Minister budżetu Lamoureux ocenia deficyt francuskiego budżetu państwowego na sześć miliardów franków.

(:) Londyn. 28. 8. (L) Z Capetown donoszą, że przy ujściu rzeki Kongo, znalezione zostały zwłoki lotnika szwajcarskiego Nauera, który przed pewnym czasem odleciał z Capetown do Anglii, celem pobicia rekordu lotu na przestrzeni Afryki Południowej—Anglii i od tego czasu zaginął bez wieści. Zwłoki Nauera wskazują, że poniósł śmierć przez utonięcie. Aparatu jego dotychczas nie odnaleziono.

(:) Berlin. 28. 8. Pod Raciborzem wyłowiono z Odry dwie butelki, zawierające egzemplarze socjalno-demokratycznego „Vorwaertsu”, wychodzącego obecnie w Pradze czeskiej. Policja otrzymała polecenie, aby dokładnie przeszukiwała fale Odry, gdyż władze są przekonane, że „Vorwaerts” tą drogą przesyłany jest z Czechosłowacji do Niemiec.

(:) Berlin. 28. 8. Na wniosek magistratu berlińskiego i za zgodą pruskiego rządu, ulica Fryderyka Eberta, pierwszego prezydenta Rzeszy, przemianowana została na ulicę Hermana Goerlinga.

Budapeszt. 28. 8. PAT. Po mistrzostwach wioślarskich Europy odbyły się t. zw. biegi pocieszenia. W czwórkach ze sternikiem osada polska zajęła pierwsze miejsce przed Belgją, Polska reprezentowana była przez obsadę WTW.

Amsterdam 28. 8. PAT. Mecz o puchar Davisa pomiędzy Włochami a Holandją zakończył się zwycięstwem Włoch 3:2. Stefani wygrał oba spotkania. Rado przegrał ostatniego dnia z Timmerem a wreszcie Holandja odniosła zwycięstwo w grze podwójnej.

Białogród 28. 8. PAT. W Zagrzebiu w meczu o puchar Dańisa Austrija prowadzi 2:1 z Jugosławją. Austriacy wygrali pierwszego dnia obojha single a przegrali drugiego dnia w double.

(:) Warszawa. 28. 8. Sin. W dniu dzisiejszym Bank Polski płacił za dolara początkowo 6.10, a następnie 6.15. W obrotach prywatnych początkowo 6.19, później 6.30. Funt angielski 28.70. Spadek funta jest związany z spadkiem tej waluty na rynkach zagranicznych.

(:) Paryż. 28. 8. PAT. „Le Journal” podaje dzisiaj wiadomość, że specjalny korespondent tego dziennika wysłany do Niederwalde na wczorajszą uroczystość hitlerowską, został przez milicję hitlerowską zatrzymany w Blagen. Milicjanci trzymali dziennikarza francuskiego tak długo w komisariacie policyjnym, że nie mógł być obecny na manifestacjach, poczem bez żadnych wyjaśnień wypuszczono go na wolność.

POLSKIE TRANSATLANTYCKIE TOWARZYSTWO OKRĘTOWE S. A.

LINJA GDYNIA-AMERYKA

Regularna Komunikacja Okrętowa z Konstancji

DO PALESTYNY

POD POLSKĄ BANDERĄ

okr. „POLONIA” — 15.000 tonn

Wszystkie miejsca w kabinach. Wyżywienie rytualne.

Inform. i sprzedaż biletów:

LINJA GDYNIA-AMERYKA

w Krakowie, ul. Lubicz L. 3
w Warszawie, ul. Marszałkowska L. 116
w Gdyni, ul. Waszyngtona
w Lwowie, ul. Na Błonie L. 2
w Keszowie, ul. Grottingera L. 1004
oraz w biurach podróży.

Fabryka pończoch

p.f. „BRES.”

B-cia Seidenwurm
Łódź

zawiadamia PT. Klientele, iż SKŁAD FABRYCZNY i BIURO SPRZEDAŻY przeniesione zostały

w Łodzi, na ul. Piotrkowską 17. Tel. 126-94

Debatą na plenum Kongresu

Dokończenie ze strony 1-szej

ny organizacyjnej. Alia nie wiąże się z prawami i obowiązkami, nakładanymi przez Organizację na jej członków, gdyż alia jest prawem każdego Żyda. Mowca krytykuje politykę pracy

Histadrutu, twierdząc, że Histadrut zmusza rewizjonistów do uprawiania systemu strajków, lecz te strajki zwracają się przeciwko samym rewizjonistom. Mowca ostrzega Kongres, aby się nie przekształcił w narzędzie II. Międzynarodówki, gdyż udzielając swojej aprobaty na kontynuowanie dotychczasowej polityki, Kongres temsamem przyspiesza rozłam w łonie Organizacji Sjoniskiej.

Z kolei przemawiali Supraski (ogólny sjonista) i Kaplan (Liga Pracującej Palestyny).

Delegat Ligi Narodów wita Kongres Apel prezydenta Motzkina

(:) Praga. 28. 8. ŻAT. Po zakończeniu dzisiejszej przedpołudniowej debaty zjawił się na sali delegat Ligi Narodów, dyrektor sekcji mandatowej Catistini. Witając gości, prez. Motzkin apelował do Ligi Narodów o przyście z pomocą Żydom, aby umożliwić im realizację wielkich planów, związanych z odbudową Palestyny i by spowodował otwarcie wrót Palestyny dla masowej imigracji żydowskiej w obliczu nowej katastrofy, jaka dotknęła naród żydowski na skutek tragicznego rozwoju sytuacji w Niemczech.

Wśród powszechnego aplauzu na trybunę kongresową wchodził dyr. Catistini, który dziękując prez. Motzkinowi za słowa powitania i oświadcza, że przybył na Kongres Sjoniski dla powitania go i wyrażenia słów podziwu dla poważnej pracy sjonizmu. Cała Liga Narodów — zapewnia Catistini — z największą uwagą śledzi rozwój czynu narodu żydowskiego. Przemówienie swoje delegat Ligi Narodów zakończył życzeniem dalszych jaknajwocześniejszych rezultatów pracy, zrodzonej z wysiłku żydowskiego.

Nocne posiedzenie odwołane

(:) Praga. 28. 8. ŻAT. Po przemówieniu Kapla na posiedzenie zostało zamknięte. Najbliższe posiedzenie zostało wyznaczone na dziś, godz. 10 wieczór. Do tego czasu mają obradować komisje.

(:) Praga 28. 8. ŻAT. Dzisiejsze nocne posiedzenie zostało niespodziewanie odwołane. Najbliższe posiedzenie odbędzie się prawdopodobnie

jutro. Niespodziewane odwołanie dzisiejszego wieczornego plenum nastąpiło wskutek tego, że dotychczas nie doszło do porozumienia między frakcjami w sprawie komisji śledczej, zwłaszcza w sprawie wysłania do Palestyny delegacji śledczej, która zbada działalność tamtejszej partii rewizjonistycznej i wysunie przeciwko niej zarzuty.

Burzliwe obrady A. C. w sprawie zarzutów przeciwko rewizjonistom

Praga, 28. 8. ŻAT. A. C. zakończył w nocy swe obrady nad wnioskiem komisji śledczej o działalności rewizjonistów w Palestynie. Decyzja A. C. jest trzymana w tajemnicy i będzie zakomunikowana na plenum Kongresu przypuszczalnie w ciągu dnia dzisiejszego.

Praga, 28. 8. ŻAT. A. C. odbył bardzo burzliwe posiedzenie. Komisja śledcza uchwaliła następne wnioski: 1) Na podstawie przedstawionych jej dokumentów przez frakcję robotniczą, komisja doszła do wniosku, że w Palestynie jest czynna pewna grupa rewizjonistów, która niestosownymi środkami dąży do wpłynięcia na zmianę politycznego kursu organizacji Sjoniskiej. Rzeczą komisji będzie zgłoszenie wniosku o wydelegowanie do Palestyny komisji śledczej, celem zbadania całokształtu sprawy. 2) Komisja nie dopatrzyła się żadnego związku z wspomnianą grupą rewizjonistów a centralnymi reprezentantami partii rewizjonistycznej. Rewizjoniści nie dostarczyli komisji śledczej żadnych materiałów w obronie swoich towarzyszy w Palestynie.

prezydium w sprawie deklaracji Kacnelsohna donoszą o silnej opozycji ze strony ogólnych sjonistów przeciwko odczytaniu tej deklaracji na plenum Kongresu. Podobno ogólni sjonisci grożą ustąpieniem z prezydium, gdyby ich przegłosowano w tej sprawie.

Obrady komisji politycznej

Praga, 28. 8. ŻAT. Komisja polityczna, która ukonstytuowała się pod przewodnictwem Michała Ringla, wysłuchała sprawozdania politycznego prof. Brodeckiego, który bardzo ostro wystąpił przeciwko posunięciom rewizjonistów, krzyżującym politykę Egzekutywy. Wywody prof. Brodeckiego o horoskopach politycznych nie były optymistyczne. Neuman zapowiedział referat uzupełniający zwłaszcza w kwestji Transjordanji. Posiedzenie komisji politycznej zostało odroczone do dnia dzisiejszego.

(:) Praga. 28. 8. ŻAT. Donoszą o poważnym przesileniu wśród frakcji ogólnych sjonistów. Zachodzi podobno niebezpieczeństwo rozłamu między grupą A i B. Ma to stać w związku z możliwością objęcia prezydentury Organizacji Sjonistycznej przez prof. Weizmanna.

Dokoła deklaracji Kacnelsohna

Praga, 28. 8. ŻAT. W związku z naradami

Otwarcie światowej konferencji Makkabi

Praga, 28. 8. ŻAT. Wczoraj wieczorem nastąpiło otwarcie światowej konferencji Makkabi. Przemówienie inauguracyjne wygłosił p. Lelewer, prezydent światowego związku Makkabi. W imieniu rządu czechosłowackiego konferencję powitał delegat ministerstwa zdrowia ludowego.

Prez. Sokolów powitał konferencję w imieniu Organizacji sjoniskiej, dzieląc się z słuchaczami wspomnieniami z okresu przedwojennego, kiedy w Muzeum Brytyjskim stałe się stykał z prez. Masarykiem, który pracował nad wskrzeszeniem państwa czeskiego podczas gdy on był czynny w ruchu odbudowy Palestyny.

Wyrok sądu doraźnego w Wadowicach

(:) Wadowice. 28. 8. PAT. W dniu 28. 8. b.m., o godzinie 14.30 zapadł wyrok trybunału doraźnego sądu okręgowego w Wadowicach, mocą którego oskarżeni Kazimierz Kłęczar, Stanisław Kłęczar i Jan Zajac skazani zostali za udział w napadzie rabunkowym na dom Jana Pał w Gieraltowickach na bezterminowe ciężkie więzienie.

Nadto sprawę morderstwa Stanisława Pał przez osk. Zajacę przekazano do rozstrzygnięcia trybunałowi sądu przysięgłych.

Topór katowski działa...

Berlin, 28. 8. W Magdeburgu stracono dziś dwóch młodocianych morderców, Herbsta i Belinga, skazanych na karę śmierci za zamordowanie pewnej starszej kobiety.

Herriot na Ukrainie

(:) Moskwa. 28. 8. PAT. Herriot opuścił wczoraj Kijów, udając się do Charkowa. W Kijowie goście francuscy byli niejednokrotnie przedmiotem owacji ze strony ludności.

Groźne rozmiary klęski powodzi w Chinach

(:) Londyn. 28. 8. (L) Z Szanghaju donoszą, że powódź w Chinach przybrała rozmiary olbrzymiej katastrofy żywiołowej. Wedle raportu gubernatora cywilnego prowincji Szantung na obszarach rzeki Żółtej zniszczonych zostało 800 wsi.

Zderzenie dwóch statków w zatoce Biskajskiej

(:) Madryt. 28. 8. (R) W zatoce Biskajskiej na wysokości Bilbao zderzyły się dwa statki rybackie „Izazu” i „Ozauna”, i zostały tak silnie uszkodzone, że zatoneły. Część załogi zdolano wyratować, podczas gdy 13 osób utonęło. Dotychczas wydobyto 11 zwłok.

2 LATA WIEZIENIA ZA „GREUELPROPAGANDA”

Berlin, (ŻAT) Sąd w Wrocławiu skazał 60-letniego nauczyciela języków obcych Harry Diamanda, obywatela rumuńskiego, na dwa lata więzienia pod zarzutem uprawiania t. zw. Greuelpropaganda. Po odbyciu kary Diamant ma być deportowany z Niemiec.

—o—

RÓWNIEŻ HONOROWI URZĘDNICY MUSZĄ BYĆ ARYJCZYKAMI

Berlin (ŻAT) Pruski minister spraw wewnętrznych stwierdza w okólniku rezeslanym do wszystkich urzędów, że stwierdzenie aryjskiego pochodzenia konieczne jest również przy obsadzaniu stanowisk w urzędach gminnych. Kandydat winien dowieść nie tylko swego aryjskiego pochodzenia, lecz również udowodnić aryjskość swej żony. Gdy urzędnik chce zawrzeć związek małżeński, winien udowodnić aryjskie pochodzenie swej narzeczonej. Te same zasady obowiązują przy obsadzaniu nie tylko płatnych lecz również honorowych stanowisk.

—o—

HITLER KPI SOBIE Z KONWENCJI MIĘDZYNARODOWEJ

Londyn, 27. 8. PAT. „Times” podaje dziś oświadczenie prezydenta policji w Akwizgranie, z którego wynika, że listy idące przez Niemcy tranzytem bywają otwierane. Dziennik pisze, że wypadki otwierania listów, idących tranzytem przez Niemcy są oczywiście złamaniem konwencji międzynarodowej, jednak agenci niemieckiej tajnej policji uważają się widocznie za będących ponad prawem. „Daily Herald” pisze w artykule redakcyjnym, że Hitler otwarcie kpi sobie z konwencji międzynarodowej.

Następnie przemawiali: Neville Lasky i lord Melchett.

Skoordynowana emigracja do Palestyny — jedynym rozwiązaniem problemu żydowsko-niemieckiego

Rozmowa z lordem Melchettem

(Od naszego specjalnego wysłannika)

Praga, 27 sierpnia

W luksusowym hallu hotelowym zbiera się nas około pięćdziesięciu. Wyłącznie przedstawiciele prasy, większość z zagranicy. Zegar wskazuje wprowdzenie dopiero godzinę jedenaście przedpołudniem, ale pomimo to migocą w kryształach żyrandoli blaski płonących żarówek. Długi stół gęsto obsadzony dziennikarzami. Jedynie miejsca u góry stołu świecą jeszcze pustkami.

Niedługo po jedenastej jawia się przedstawiciele prezydium „Makkabi”: honorowy prezes lord Melchett w towarzystwie członków prezydium.

Zagaja dr. Justiz, przedstawiciel „Makkabi” w Czechosłowacji, poczem zabiera głos lord Melchett.

Na wstępie mówi o celu swego przyjazdu do Pragi. A więc przyjechał na Kongres „Makkabi”. Padają słowa o istocie ruchu „Makkabi”. Nie jest to ruch, mający na celu wyłącznie wychowanie fizyczne, „Makkabi” ma wychować pełnowartościowego obywatela żydowskiego.

Ale niedługo zatrzymuje się mówca nad tą kwestją. — Zgrabnie przechodzi od problemu wychowania fizycznego do kwestyj ogólnospołecznych.

Jakby jakimś przecuciem wiedzeni zjawili się liczni korespondenci polityczni pism w oczekiwaniu doniosłych oświadczeń.

Lord Melchett — przywódca akcji bojkotowej przeciwko Niemcom, nie pominie chyba okazji, aby wypowiedzieć się w tej sprawie w momencie kiedy na Pragę spogląda świat cały, oczekując stamtąd odpowiedzi na ostatnie wypadki w Niemczech. Nie zawiedli się w swych oczekiwaniach. Sport był tutaj tylko wstępem do omówienia ważniejszych problemów.

— Już nieraz w historii narodu żydowskiego — mówi lord Melchett — spotykały go prześladowania, które jednak nie zламaly ducha narodu.

W Niemczech widzimy ostatnio prześladowania, które tylko przed kilkuset laty się zdarzały. To było już w Hiszpanji. Obecny reżim w Hiszpanji nie myśli z radością o tych chwilach. Myślę, że i w Niemczech nastaną kiedyś rządy, które nie będą cieszyły się z tego, co się obecnie w Niemczech dzieje.

Europa jest obecnie zbiorowiskiem narodów, żyjących z sobą w niezgodzie. Stoimy ciągle przed widmem nowej wojny. Narody nie mogą kitować pokoju krwią żydowską. Wzrasta jąca fala antysemityzmu musi się zatrzymać.

Jeśli chodzi o wypadki niemieckie, to jedynym ratunkiem dla tamtejszego żydostwa jest — Palestyna.

Prasa niemiecka rozpowszechnia ostatnio wiadomość, iż mam zamiar zorganizować nowy bojkot gospodarczy Niemiec. Wiadomość ta nie odpowiada prawdzie.

My Żydzi użyliśmy najsilniejszej broni, jaką mieliśmy przeciw uciskowi i prześladowaniom. Problem Żydów niemieckich da się jednak rozwiązać w drodze konstruktywnej, której realizacja musi nastąpić przy pomocy rządu niemieckiego. Jestem przekonany, że rząd niemiecki uzna, że niemożliwe jest zdegradowanie pół miliona ludzi do roli niewolników i odebranie im mienia i możliwości życia.

Jest tylko jedno rozwiązanie tego problemu — skoordynowana emigracja młodzieży żydowskiej z Niemiec do Palestyny. Ja chcę wziąć udział w tem wielkiem dziele i apeluję do rządu niemieckiego, aby przystąpił do tego z odpowiedzialną dozą sprawiedliwości i pomocy, abyśmy przy jego poparciu znaleźli przyzwołość dla młodego pokolenia Żydów niemieckich.

Absurdem jest twierdzenie, jakoby ja, który ma tak długie i zażyłe stosunki z Niemcami, był wrogiem narodu niemieckiego. Nie je-

stem wrogiem Niemiec — ale jestem przyjacielem Żydów. Niemcy nie mogą mówić: „My będziemy wieszali Żydów niemieckich, a Żydzi w Brukseli muszą kupować nasze towary”. Rozwiązanie sytuacji musi przyjść ze strony niemieckiej. O ile znajdzie się droga do porozumienia, to wtedy będzie można zaprzestać bojkotu.

Obecnie obradują w Pradze dwa Kongresy: Kongres sjoński i „Makkabi”. Oba znajdują rozwiązanie dla kwestji żydowskiej w Palestynie.

Zamiłkły oklaski, jacyś zebrani dziękowali za ciekawy wywód, lord Melchett odpowiada z kolei na zapytania obecnych.

Tutaj w całej pełni ujawnia się jego talent dyplomatyczny. Czasami odpowie na pytanie prosto, bez zawahania. Czasem jednak jawi się na jego twarzy lekki uśmieszek, następuje chwila namysłu, pada jakieś słówko, niewiele, albowiem wogóle nic nie mówiące. A więc posłuchajmy.

— Co sądzi pan o współpracy z rządem mandatu?

— Rząd angielski jest za systemem powolnej rozbudowy. Sytuacja wymaga jednak szybkiej i energicznej pracy.

Pierwsza „polityczna” odpowiedź pada na pytanie przedstawiciela jednego z pism:

— Czy „Makkabi” pójdzie po linii żądań rewizjonistów w kierunku zaostreżenia kursu wobec Niemiec?

— „Makkabi” nie jest organizacją polityczną, ale każdy Żyd musi spełnić swą powinność.

— O czym będzie pan mówił podczas jutrzejszej konferencji z kanclerzem Dollfussem?

Chwila zastanowienia, lekki uśmieszek.

— Nie mogę przecież mówić dzisiaj tego, co mam mówić jutro. Jeśli moja rozmowa z kanclerzem Dollfussem ma być jutro, to ja nie mogę tego dzisiaj opowiadać.

— Dlaczego Igrzyska „Makkabi”, mające się wprawdzie odbyć w Rumunji, zostały w ostatniej chwili odwołane?

— Na pytanie to wolę nie odpowiadać.

— Dlaczego nie doszła do skutku zwołana

Równomierne opalenie gwarantuje
KREM MONAROM

przez pana konferencji w sprawie bojkotu Niemiec.

— We wrześniu odbędzie się światowa konferencja żydowska. Bojkot Niemiec jest jedną z kwestyj, które będą tam omówione. Uważam, że tak jest lepiej. W przeciwnym bowiem razie mielibyśmy szereg konferencji na różne tematy.

— Czy jest możliwa wielka imigracja do Palestyny skoro Anglja czyni trudności i ograniczenia w wydawaniu certyfikatów?

— Należy się spodziewać, że nie tylko ilość certyfikatów będzie zwiększona, ale że przyjdzie nowa ustawa na obecny okres kryzysowy.

— Jedno z pism podało, że pan wyraził się, że o ile byłby w Palestynie, to stanąłby po stronie robotników.

Znowu „dyplomatyczna” odpowiedź:

— Ja nie jestem gorącym partyjnikiem.

Padają jeszcze kilka pytań, ale nasz Rozmówca musi już pożegnać grono dziennikarzy. Spieszy na ważną konferencję.

Roman Gehorsam

Praga, 28. 8. PAT. Honorowy prezes Igrzysk „Makkabi” lord Melchett przyjął wczoraj przed stawicieli prasy, przyczem obok zagadnień, dotyczących Makkabiady poruszył także kwestje polityczne. Melchett, zapytany w sprawie transakcyj transferowych z Niemcami na 3.000.000 marek oświadczył, że gdy umowa taka została zawarta, to nie należy jej zwalczać, bo chodzi tutaj o wydostanie kapitału żydowskiego z Niemiec. Co do emigracji z Niemiec oświadczył, że Żydzi niemieccy, szczególnie zaś młodzież musi emigrować. Powinno się to stać przy pomocy Ligi Narodów i rządu niemieckiego. Żydzi mają prawo domagać się od świata pomocy przy emigracji z Niemiec. Żydzi nie są wrogami Niemców, jednak w dzisiejszych warunkach muszą się bronić, a jedyną bronią jest bojkot. Melchett wypowiada się za bojkotem a dalej stwierdza, że z chwilą rozwiązania kwestji żydowskiej w Niemczech bojkot ustanie. Zależy to tylko od rządu niemieckiego. W sprawie oświadczenia rewizjonistów zaznaczył, że oddają oni na usługi bojkotu 100.000 dolarów. Co do „Makkabi”, to nie jest to organizacja polityczna i nie może brać udziału w tej akcji, niemniej jednak każdy Żyd winien spełnić swój indywidualny obowiązek.

DZIŚ

SALA BOŁOŃSKIEGO

WTOREK 27 bm.

PIERWSZY WYSTĘP

JOSYF KOŁODNY

w swoim arcywesołym programie obejmującym szereg pieśni, parodj i scen humorystycznych z własnego tekstu i muzyki w 3 częściach. (20 numerów) 1933v

Początek o godz. 9 wiecz. r. Przedprzedaż biletów po cenach przystępnych przy kasie w sali Bolońskiego przez cały dzień bez przerwy.

— Z OPERY KRAKOWSKIEJ. „Faust” Gounoda dany będzie dziś we wtorek wieczorem, we wspaniałej obsadzie, gdyż w operze tej wystąpią gościnnie: nasza sławna śpiewaczka Ada Sari, świetny baryton oper włoskich Zenon Dolnicki, oraz Herman Horner, znakomity basista opery w Berlinie i Stuttgarcie. Herman Horner na zaproszenie dyrekcji opery, po raz pierwszy da się słyszeć w Krakowie po wielkich sukcesach zagranicą, które utorowały mu drogę do największych oper niemieckich jak Bayreuth, Berlin, Stuttgart. Obecnie jako Polak zmuszony został sceny niemieckie opuścić. Partję Mafista śpiewać będzie w operze krakowskiej po polsku. Obok znakomych gości wystąpią: T. Szyronowicz w partji tytułowej, oraz Pastówna, Woźniak, Kruszewski. Opracowanie muzyczne dyr. Bol. Wallek-Walewskiego, reżyserja Stef. Romanowskiego.

— UROCZYSTA AKADEMJA W TEATRZE IM. J. SŁOWACKIEGO, z okazji pobytu delegacji i wycieczki węgierskiej celem złożenia hołdu królowi Stefanowi Batoremu, odbędzie się w czwartek dnia 31 bm. Uroczystą akademję zakończy przedstawienie opery St. Moniuszki „Straszny dwór”. Bilety sprzedaje kasa teatru.

— Z TEATRU „BAGATELA”. Występy znakomitego artysty Paula Bursteina ze współudziałem znakomitej artystki N. Kareni i innych, wywołały niebywałe powodzenie. Bilety do nabycia w kasie teatru „Bagatela” od godz. 10 rano w cenie od 70 gr do zł 4.

— JOSYF KOŁODNY W KRAKOWIE. Dziś we wtorek pierwszy występ znakomitego pieśniarza i autora żydowskich pieśni J. Kołodnego w sali Bolońskiego, Rynek gł. 34. Kołodny w swoim oryginalnym repertuarze odnosi wszędzie niebywałe sukcesy, dość wspomnieć, że w ostatnim sezonie teatralnym występował 105 razy z rządu w Warszawie. Repertuar Kołodnego obejmuje pieśni wesole i nastrojowe. Przedprzedaż biletów przez cały dzień przy kasie w sali Bolońskiego. Początek o godz. 9 wiecz. Następne występy: środa 30 bm. i czwartek 31 bm.

— OSTATNIE WYSTĘPY A. LERNER I D. SEIDERMANNA W „KOL NIDRE” w letnim teatrze żydowskim (Stradom 11). Dziś we wtorek 8'45 wieczór poraz ostatni piękna historyczna sztuka „Kol Nidre”. Ceny niższe od 45 gr do zł 1.40.

— ARTYSTA L. JUNGWIRT W KRAKOWIE. Do Krakowa przyjechał znany artysta L. Jungwirt, który w tych dniach wystąpi wraz z zespołem teatru letniego z udziałem znanego komika A. Grymingera.

Listy z Kongresu

Sokołów mówi

§ Znamy Sokołowa jako mówcę. Wytworny styl, literackie zacęcie i encyklopedyczna wiedza podłożem są oratorstwa, które na trybunie kongresowej oświeca tęczę metafor, myśli, zwrotów, cytatów, okraszonych tu i ówdzie lekką ironią. Jeden z naszych „old great men“, którego daty urodzenia nikt właściwie z autentycznego źródła nie zna. W każdym razie Sokołow od dwóch dziesiętności lat się nie starzeje. Ciągłe jeszcze się uczy, studjuje, pisze o gramatyce hebrajskiej i o Spinozie, jest publicystą pierwszej wody i uczyonym, politykiem i dyplomata europejskiego pokroju, oratorem, tryskającym dowcipem i temperamentem, a przytem posiada bajeczny kunszt życia. Na wszystko ma czas i dla wszystkiego zainteresowanie. Z meżami stanu całego świata prowadzi korespondencję, uczyonych zasypuje materiałami z wszelkich dziedzin wiedzy, w podróży wiezie ze sobą całą bibliotekę, a przytem wlecznie zrównoważony i mówczo czynny. Kieruje jedną z największych organizacji świata, dyktuje, konferuje, agituje i dyplomacjuje we wszelkich metropoljach świata. Fenomenalna wiedza idzie w parze ze znawstwem życia, a znawstwo to promieniuje formalnie z tych małych, głęboko wnikających oczu, nadających tej charakterystycznej twarzy koloryt budzkiego bożka. Takie też mimowoli wrażenie czyni Sokołow.

Z wysokiej trybuny kongresowej.

Poraz drugi wystąpił z szeroko zakrojoną przemową o sytuacji światowego żydostwa i figla spłatał na swój eposów żurnalstom, którym mowa ta dzień przedtem przesłana została z biura kongresowego do druku. Sokołow zmienił tę mowę gruntownie. Fantazja przedziwnej jego indywidualności wlecznie jest czynną, wlecznie nowych szuka dróg i nowych widnokęgów i nigdy nie trzyma się szablonu. Jak ustawicznie jest czynny, tak ustawicznie się zmienia. Mowy tej słuchało międzynarodowe audytorjum przez dwie godziny z niesłabnącym napięciem. Tym razem mówił Sokołow po żydowsku. Skąd do Sokołowa to soczyste, swoliste, tchem masy żydowskiej przepojone „jiddisz“? Od lat żyje Soko-

łow zdala od centrów żydowskich, a w „society“ londyńskiej czy paryskiej napewno języka tego nie słyszy. Ma się prawie wrażenie, że Sokołow dzień w dzień na Nalewkach czy Kzimiru po żydowsku dyskutuje i przemawia. Takie błyskawiczne zadzierżgnięcie węża językowego od europejskiego światowca, dźwigającego pono wcale poważną siedemdziesiątkę na swych barkach, do młodzika warszawskiego z czasów „Izraelity“, a potem „Hacefry“ — traci już fenomenem.

Sokołow przemowę swą rozpoczął wspomnieniem, poświęconem Nordaui, którego tradycyjne przeglądy sytuacji żydowskiej przez lata całe oświecały kongresowe audytorjum. Mimo-wole Sokołow przez wspomnienie to wyzywa do porównań. Indywidualność to o podobnie encyklopedycznej wiedzy i przelewającej się elokwencji. Obał chadzający u szczytu nowoczesnej kultury i jestestwem tkwiący w załomach żydowskiego etosu. Jeno Nordau przemawiał zawsze jak trybun ludu, gromem ciskający, rozpaczą i oburzeniem łamiący wszelkie konwenanse, podczas gdy Sokołow raczej z literacką i z filozoficzną grandezzą życie żydowskie kreślił z kongresowej trybuny. Nordau był syntetyczny, Sokołow raczej rozlewny. Oratorstwo Nordaua roznamietniało, rzucało zagwie buntu i niepokoju, podczas gdy elokwencja Sokołowa, ogólna i rozważna, więcej dla władców świata, niż dla sumienia tłumów zdaje się być przeznaczona. Przez przeszło dwie godziny mówił Sokołow i całą gehennę żydowskiej tragedii przesunął przed kongresowe audytorjum. Charakterystycznym było nowe ustosunkowanie się przywódcy żydowskiego do osiedlności w Biro Bldżanie i szczególnie serdecznie brzmiała nuta przy wspomnieniu uczynków polskiego rządu w czasie niemieckiej burzy.

Wśród huraganu okłasków skończył Sokołow, a długo jeszcze brzmiało echo tej mowy. To echo wleczności, owiewającej tę fascynującą indywidualność. Echo Wiecznego Żyda.

Z. F. FINKELSTEIN

Praga, 25 sierpnia.

Debata generalna

Praga, 25 sierpnia.

§ Dyskusję generalną rozpoczął Ben Gurion. Przemawia on głosem grzmiącym w powolnym, może nadto monotonnym tempie, przyczem megafony mimowoli dudniący po ogromnej sali głos w krzyk zmieniają wołającego o ratunek. Podczas gdy mowa Lockera imieniem Egzekutywy nastrojona była na ton polemiczny, Ben Gurion starał się ująć problematykę żydowską w formę syntetyczną, pozbawioną wszelkiej agresywności. Ze skupioną uwagą słuchało audytorjum długich wywodów o pracy żydowskiej i raz wraz na sygnał lewicy zrywała się burza okłasków znacznej części sali.

Nawet Mizrahiści klaskać zaczęli, gdy Ben Gurion z całym naciskiem podkreślił znaczenie religii żydowskiej dla żydowskiego renesansu, przyczem żądał wzajemnego zrozumienia i tolerancji. Także przy niezwykle rzeczowym rozpatrzeniu walki kapitału i pracy Ben Gurion uderzył w ton pojednawczy. Agitator przemienił się w meża stanu. Poczucie odpowiedzialności brzmi z każdego słowa. Przywódca lewicy dumny jest z siły swego stronnictwa, ale czuje widocznie, że łatwiej jest tłumy poprowadzić do zwycięstwa wyborczego, trudności jednak piętrzyć się

poczynają, gdy chodzi o realizację wyborczych haseł. To poczucie ogromnie trudnej sytuacji wieje też z każdego słowa mowy. Choć nuta brzmi pewna siebie, gdy nawołuje do narodowej solidarności, ale brak na sali rewizjonistów i znacznej liczby ogólnych sjonistów, co echem odbija się zwątpienia wśród audytorjum.

Nie dał Ben Gurion w debacie generalnej nowych idei przewodnich, a zmienił tylko koloryt lewicowych tendencji. Może jutro już lewica obejmie ster rządów w Egzekutywie, więc przygotować należy teren dla kompromisów. Już oparcie się Grünbauma o lewicę oznacza kompromisowość obu stron. Wprawdzie z przekazem w

debacie generalnej nazwał Grossman grupę Grünbauma sublokatorą lewicy, wiadomo jednak, że pakt Grünbauma z lewicą nie tylko jest kontraktem najmu, za każdorazowym wypowiedzeniem. Ewolucja Grünbauma zresztą nie zadziwia nikogo na Kongresie. W grupie radykałów rozłam zupełny. — poza tem brak spójnego programu, gdyż lwia część przyswoili sobie ideowi spadkobiercy radykałów, t. j. rewizjoniści. Partia dla partii ciężać poczęła na osobowościach tej miary, co Goldmann, Margulies i Grünbaum — dla rozbitków tedy jedynie lewica wchodziła w rachubę, jako nowy ośrodek polityczny. Dalej grupie radykałów pozostaje obecnie jedynie powrót czy nawrót w szeregi ogólnych sjonistów, co się też bezsprzecznie już na tym Kongresie przygotowuje.

Po Ben Gurionie przemawiał przywódca ogólnych sjonistów, Dr. Schwarzbart. Mowa w całej pełni rzeczowa i treściwa, unikająca silnych, na efekt obliczonych ustępów, słuchana była w wielkim skupieniu przez całe audytorjum. Schwarzbart w szerokich zarysach skreślił program ogólnych sjonistów, przyczem rozmyślnie unikał kwestyj, co do których i w łonie tego ugrupowania panują różnice zdań. Wiadomość, że wokół Związku grupuje się 45.000 młodzieży, spotkała się ze spontanicznym aplauzem, również ustęp, odnoszący się do zadań przyszłej egzekutywy.

Innego kalibru mówcą okazał się Grossmann. Ludowy orator, improwizujący w miarę oddźwięku na sali używający słów ostrych, często brutalnych, wobec przeciwników, zdzierający bezwzględnie słabości u innych i tracący często demagogią. Sensacyjnym było przekreślenie uroczyste linij z Calais aż po uchwały rewizjonistów we Wiedniu i w Katowicach. — Temperament Grossmanna wyładowywał się w inwektywach i wyrzniętach, zwróconych ku lewicy, a nader rzeczyna taktyka tego świętego bezsprzecznie mówcy sprawiła, że lewicy, zaskoczonych gradem argumentów, nie pozostało nic innego, jak unisnąć i sporadycznymi zwischnufami osłabić wcale widoczną suggestję mówcy.

Batalia kongresowa w formie debaty generalnej rozpoczęła. Przerwana dziś z powodu piątku wieczór, połącznie się od soboty w nocy podobno jeszcze przez dwa dni. Żabotyński trzyma się jeszcze na uboczu. Żabotyński zresztą wołał mowę kongresową, poświęconą Żydom niemieckim, wygłosić dziś na zebraniu prasowym. Brak było jednak konstruktywnego planu w tej przemowie. Walka, walka, walka! Ten wieczny buntownik i w kwestji niemieckiej rad byłby znaleźć ujęcie dla przelewających się temperamentów swych zwolenników. Okazało się to podczas debaty nad niemiecką rezolucją i ukazuje się to z memorandum dla prasy. Czy jednak rewizjonizm, w którego idealizm nie można wątpić, i na tem polu utrzyma tak potrzebną w życiu politycznym miarę, okaże się w najbliższej przyszłości. Kto traci związek z organizacją, ten łatwo związek stracić może z realnymi problemami całości. Wszyscy instynktownie czekają tu nawrotu tej niezwyklej bezsprzeczności indywidualności, a ona z uporem porusza się po linii rozdziału i izolacji. — Szkoda!

Z. F. F.

Rezolucja niemiecka

Praga, 26 sierpnia.

§ Przez trzy dni toczyły się obrady komisyjne około rezolucji niemieckiej, aż wreszcie zdołano uzgodnić stanowisko wszystkich grup. Tylko rewizjoniści i w tę sprawę wnieśli problemy jednostronnej polityki, żądając między innymi poruszenia kwestji traktatu pokojowego w Wersalu.

Temu oponował przede wszystkim zastępca Czechosłowacji, poza tem rabin Wise i Goldmann, podnosząc z naciskiem, że rezolucja Kongresu ograniczyć się musi do ogólnej jak najoszczędniejszej formy protestu, bez ryzykownego mieszania się w spór w kwestji międzynarodowej polityki. Wobec nieprzejednanego stanowiska rewizjon-

stów, którzy wobec tego wnieśli osobną rezolucję przed plenum, także grupa Grossmanna nie chciała pozostać w tyle i także zmanifestowała swe specjalne postulaty przez odrębną rezolucję. Tak nawet w kwestii niemieckiej zaciętrzewienie partyjne odniosło zwycięstwo nad jednolitą i stanowczą koniecznością chwili. Olbrzymią większością przyjętą wreszcie została rezolucja wspólna Mizrachi, lewicy, ogólnych sjonistów i grupy radykalnej. Dla poparcia odrębnej rezolucji przemówił imieniem rewizjonistów Schechtmann. — W świętej zresztą i nader silnej przemowie żądał on zajęcia nieprzejednanego stanowiska Kongresu i otwarcia dyskusji nad sprawą niemieckich Żydów. Nachum Goldmann, który jak wszyscy na Kongresie ostentacyjnie pomijając niemiecki język, poraz pierwszy przemówił na publicznym zgromadzeniu po żydowsku! Niepospolity ten mówca w kilku lapidarnych zdaniach rozprawił się z opozycją. Jest łatwo dla opozycji żądać otwarcia dyskusji — czy jednak dyskusją kongresową rozwiąże się kwestię Żydów niemieckich, to wątpliwe. Nam nie chodzi o czczą demonstrację, lecz o płomienne zmanifestowanie woli narodowej z trybuny kongresowej. Zresztą już prezydent Sokolów w szeroko zakrojonej swej mowie skreślił wyczerpująco ten problem, a referat Ruppina w konkretny sposób przynosi na wielką skalę zakrojony plan pomocy dla Żydów niemieckich, który bardziej zaważyć może na szali, niż najbardziej płomienne przemowy z tej trybuny. Wskazać chcę — kończy Goldmann swą z litewską dźwięczną przemowę — na parlament angielski, gdzie w wypadkach narodowego niebezpieczeństwa, wola narodu manifestowana zostaje oświadczeniem rządu, do którego jednomyślnie przyłączają się wszystkie stronnictwa. Nie pomogły per swazje, i rewizjoniści obstawali przy swoim.

Po przyjęciu rezolucji większości cała sala zagrzemiała huraganem oklasków, podczas gdy z ław rewizjonistycznych odezwały się świsły i tu-

poty. W chwilę potem rozegrały się burzliwe sceny w westybulu sali kongresowej, których korespondent Wasz był przypadkowo bezpośrednim świadkiem. Żabotyński, który podczas dyskusji niemieckiej nie był na sali, w chwil kilka po przyjęciu rezolucji chciał właśnie, otoczony stałą swą gwardją, wejść do sali. Ordnerzy wskazywali na zakaz uniformów i wzbraniali się wpuścić Żabotyńskiego wraz z umundurowaną gwardją. Na dane hasło wpadł do westybulu oddział Betaru i przemocą usiłował, podniósłszy Żabotyńskiego na ramiona, wnieść go do przepełnionej sali kongresowej. Doszło przytem do gwałtownych scysy, przyczem na pomoc wezwano policję, która niestety w wcale brutalny sposób rozpedziła walczące zastępy. Żabotyński sam wyszedł z budynku kongresowego tylną bramą, — gdyż postawa tłumu stawała się coraz groźniejsza.

Zaznaczyć należy, że grupa rewizjonistów na ogół dotychczas nie przekraczała ram zwyczajnych u opozycji — wykrzyków i demonstracji. Także lewica okazuje w stosunku do rewizjonistów ogromnie zdyscyplinowane i godne stanowisko. Dziwnym jednak zbiegiem okoliczności atmosfera wokół Kongresu jest stanowczo wrogo nastrojona wobec przywódcy rewizjonistów, do czego się przylączyło zupełnie niepotrzebne umundurowanie Betaru, wywołujące zgorzelenie i zbiegowisko, gdzie tylko się pokazują Betarczycy uważani za coś w rodzaju szturmowców.

W każdym razie debata co do rezolucji niemieckiej wniosła w Kongres wysokie napięcie dramatyczne i trzeba było całego kunsztu Motzki, który potrafi uciszyć najbardziej spienione gwałtowne erupcje. Czy jednak da się ona pominąć — o tem zadecydują najbliższe godziny. Burza wisi w powietrzu.

Z. F. F

Usyszkin o działalności Keren-Kajemeth

(1) Praga. (ŻAT). M. M. Usyszkin w referacie wygłoszonym na plenum Kongresu o działalności Żydowskiego Funduszu Narodowego oświadczył m. in.:

Ostatnio ukazały się w prasie dwie wiadomości, które budzą szczególną naszą troskę. Pierwsza dotyczy ogłoszonego sprawozdania finansowego, z którego ujawnia się stanowisko rządu w kwestii rolnej. Druga wiadomość natomiast jest znacznie bardziej przygnębiająca: Stwierdza ona, że w ciągu ostatnich 20 miesięcy, w ciągu których tyle działo się i tyle snuto nadziei, zakupiono wszystkiego 44.000 dunamów ziemi, włączając w to zarówno obszary nabyte przez Keren-Kajemeth, różne związki i stowarzyszenia oraz poszczególne jednostki. Kto zna sytuację palestyńską ten wie, jak wielki budzić to musi niepokój. Nie będzie przesadą twierdzenie, że jeśli na przyszłość zachowamy takie tempo, kongresy niewiele nam pomogą i całe pokolenie nie przyniesie narodowi wyzwolenia, chyba że stanie się cud.

Często stawiam sobie pytanie, czy my wszyscy zdajemy sobie sprawę z sytuacji, czy też może wszystko co czynimy jest jakąś dziecinnością. Jeśli nie wśród Was ktoś, który sądzi, że bez wyzwolenia ziemi można osiągnąć wyzwolenie narodu, niech to oświadczy. Jeśli natomiast nikt nie ma odwagi tak twierdzić, to jakże wyobrażacie sobie wyzwolenie, jeśli w ciągu 20 najlepszych miesięcy — miesięcy t. zw. pomyślności — nabyto ogółem 44.000 dunamów, co faktycznie równoznaczne jest z niczem.

W ciągu 18 lat wojennych nie otrzymaliśmy od rządu ani jednego dunama gruntów państwowych. Co więcej, rząd systematycznie przeszkadzał nam w kupnie. Jeśli zaś byli wśród nas optymiści, to przyszło sprawozdanie Frencha i oświadczenie rządu, że część funduszy z pożyczki, która pokryta będzie przez ludność palestyńską, głównie przez jiszuw, przeznaczy się dla kolonizacji arabskiej. Nie znaczy to bynajmniej, że mamy zrezygnować z walki o nasze prawa. Lecz jeśli będziemy tylko dyskutowali i nie czynimy nic konkretnego, wówczas biada nam! Proponuje French wyjść na dobre nie tylko felachom, lecz rów-

nież effendim. Jaką perspektywę będziemy wówczas mieli w sprawie nabywania gruntu?

Falszywą jest też nadzieja, iż prywatna inicjatywa wiele tu dopomoże. Z pośród 44.000 dunamów za ostatnie 20 miesięcy, jednostki prywatne nabyły zaledwie jedną trzecią, dwie trzecie zaś nasz biedny fundusz, Keren-Kajemeth. Owszem, przeprowadzono liczne transakcje, lecz chodziło o tereny, które są w posiadaniu Żydów i dziesięciokrotnie przechodziły z rąk do rąk. A nam przecież chodzi o uzyskanie nowej ziemi. Transakcje te w sprawie wyzwolenia ziemi nie dały żadnych korzyści, lecz wywoływały olbrzymią falę spekulacji, uniemożliwiając prawie dalsze zakupy ziemi.

Nie jestem przeciwny inicjatywie prywatnej, lecz nie zajmuje się ona kolonizacją w wielkim stylu. Nie należy zapominać, że Palestyna nie sięga jedynie od Chedery do Rechoboth, lecz jest znacznie większa i rozleglejsza. Gdy zaś myślimy o państwie, które wciąż mamy na ustach i nie urzeczywistniamy, wówczas przypomnijcie sobie, iż możliwe to jest jedynie poprzez wyzwolenie ziemi, tego zaś dzieła dokonać może tylko nasza narodowa instytucja Keren-Kajemeth.

Zasada ta ma się znajdować poza terenem jakiegokolwiek walki, niestety jednak tak nie jest. Nie możemy się uskarżać na nasze wpływy. W liczbach bezwzględnych one wzrosły, lecz stosunkowo są mniejsze, ponieważ każdy dunam ziemi kosztuje dzisiaj dwa razy tyle co w zeszłym roku. Są kraje w których wpływy Z. F. N. wzrosły, w innych nieznacznie się zmniejszyły, wyjąwszy Amerykę, gdzie wpływy spadły o 40 procent.

Wiele przyczyn złożyło się na zaniedbanie działalności na rzecz Z. F. N. w naszych szeregach. Główną przyczyną jest jednak to, że 90 procent sjonistów nie ma zrozumienia dla klęski, która sprowadza się do braku ziemi. Drugą przyczyną jest zły stan naszej organizacji, rozdarcie partyjne. Również masy robotnicze, które najbardziej oddane są naszemu funduszowi, nie są wolne od błędów w tej dziedzinie. Mizrachi wysuwa pretensje, że na gruntach Z. F. N. nie przestrzega się świętości soboty. Tak niestety się dzieje, i powinniśmy użyć wszelkich naszych wpływów, aby po-

łożyć temu kres. Lecz cóż to ma wspólnego z wyzwoleniem ziemi? Inne stronnictwa czują się znów pokrzywdzone podziałem ziemi i bojkotują Keren-Kajemeth. Jedno zaś stronnictwo, jeszcze bardziej posunięte na prawo zwróciło skarbniki Z. F. N. Jakże można pracować w takich warunkach?

W dalszym toku przemówienia M. M. Usyszkin przedłożył Kongresowi następującą rezolucję:

1) Kongres Sjonistyczny wzywa wszystkie partje i organizacje oraz członków, aby działalność na rzecz Keren-Kajemeth traktowały jako naczelną;

2) Kongres wzywa wszystkich sjonistów, aby obstawali przy tem, że jedna trzecia zbiorów na rzecz Żydów niemieckich ma być przeznaczona na wyzwolenie ziemi za pośrednictwem Keren-Kajemeth;

3) Kongres zwraca się do wszystkich gmin żydowskich i innych instytucji z propozycją, aby w miarę możliwości w ramach ustaw krajowych przekazały swe depozyty Z. F. N., który gwarantuje całość funduszy i zabezpiecza odsetki;

4) Kongres przypomina każdemu Żydowi o obowiązku opodatkowania się na rzecz Keren-Kajemeth w testamentach i w każdym zapisie;

5) Kongres wzywa wszystkich sjonistów, aby popierali akcję ubezpieczeniową Z. F. N.;

6) Kongres uznaje konieczność zorganizowania wielkiej żydowskiej loterii ludowej, przeznaczonej dla wszystkich gałęzi odbudowy Palestyny, rezerwując jedną trzecią dochodów na rzecz wyzwolenia ziemi;

7) Kongres proklamuje wielką akcję osiedleńczą dla uczczenia pamięci dra Chaima Arlosorowa i postanawia, aby wszystkie potrzebne fundusze na nabycie gruntów oddano do dyspozycji Keren-Kajemeth.

Przemówienie swe M. M. Usyszkin zakończył następującymi słowami:

O późnej godzinie zwracam się do każdego z Was, aby czyniono sprawiedliwość Żydowskiemu Funduszowi Narodowemu. Kraj będzie odbudowany, jeśli będziemy mieli ziemię. Jeśli nie posiadamy ziemi, biada nam. Nie pomogą nam wówczas żadne programy ani rezolucje. Kraj nie będzie wówczas Erec Izrael, lecz Erec Izmael. Gdy to zrozumiecie, wówczas pieśń kraju za dwa lata brzmieć będzie radośniej niż dziś (Burzliwe oklaski.)

—o—

Z DEBATY GENERALNEJ

Stanowisko Mizrachi

Przemówienie rab. Berlina w debacie generalnej

W swym przemówieniu w debacie generalnej przywódca Mizrachi, rabin Berlin podkreślił konieczność silniejszego akcentowania dążeń sjonizmu państwowego. Zbyt wielka cisza panuje w naszych szeregach, — oświadcza mówca, — jesteśmy w naszej polityce zbyt ustepliwi. Niedawno jeszcze temu nie byłoby możliwe, aby taki grad antysjonistycznych posunięć rządu mandatowego, jakiego byliśmy ostatnio świadkami, spotkał się z takim brakiem wszelkiego oporu z naszej strony. Mówca apeluje o większą spoistość. Lewica musi się stać bardziej stanowczą w swej orientacji. Mówca łączy się na zaniechanie w dziedzinie religij, zwłaszcza w sferze wychowania religijnego. Z wielkim trudem, — oświadcza rabin Berlin, — udało się Mizrachi uchronić przed rozłamem swych instytucji oświatowych. Zwracając się z apelem do lewicy, mówca wyraża uznanie dla jej wielkich ofiar, położonych na polu budowy Palestyny, lewica grzeszy jednak swą zbytnią ustepliwością wobec rządu angielskiego. Mówca żąda od niej stanowczości i hartu. Szczególnie ostry jest żal rabina Berlina z powodu nierównomierności aliji. Wrota Palestyny, — zaznacza rabin Berlin, — są zamknięte dla nie-lewicowców. „Hapoel-Hamizrahi“ i stan średni, jak wogóle wszystkie nieuznające autorytetu lewicy elementy są krzywdzone pod tym względem i upośledzone. W końcu mówca ostrzega przed ciasnotą partyjną w traktowaniu elementów odmiennie myślących. Przemówienie swe rabin Berlin zakończył oświadczeniem, że właśnie w uznaniu prymatu organizacji sjonistycznej nie wolno odstąpić od wiecznej zasady dziejów żydowskich, że „Izrael i Tora to jedno“.

M. Grosman na trybunie

Przywódca demokratycznych rewizjonistów. Meir Grosman w debacie generalnej oświadczył na wstępie, że jego grupa uznaje suwerenność or-

ganizacji sjonistycznej we wszystkich warunkach. Meir Grosman oświadcza się przeciwko jakiegokolwiek współpracy z rządem mandatowym, jak długo rząd ten kładzie klody pod nogi w dziedzinie odbudowy Palestyny. Mówca wylicza przytem długi szereg przeszkód ze strony władzy mandatowej: sprawa Transjordanii ograniczenia imigracyjnej, sprawozdanie Frencha i wiele innych. Mówca ostrzega frakcję robotniczą przed kroceniem na dawnej drodze ciągłych ustępstw i kompromisów. O radykalnych sjonistach Grosman wyraża się z ubolewaniem, że „Grynbaum zeszedł z prawej drogi”.

Co mówi pos. Grynbaum

Na piątkowym plenarnym posiedzeniu Kongresu zabrał głos w generalnej debacie pos. Grynbaum. Mówca jest zdania, że aczkolwiek obecna sytuacja polityczna sjonizmu jest lepsza niż za czasów lorda Passfielda, to jednak nie można jej uważać za zadowalającą. Pod tym względem podkreślić należy przedewszystkiem okoliczność, że rząd nie spełnił przyrzeczeń, zawartych w liście MacDonalda do dra Weizmana z dnia 13 lutego 1931. — Dotychczas jeszcze nie ustąpiły liczne groźby z czasów passfieldowskich. Omawiając kwestję aliji, mówca ostrzega przed tworzeniem sztucznej przepaści między imigracją chalucową a imigracją stanu średniego. Bardzo ostro pos. Grynbaum występuje przeciwko rewizjonistom i jest zdania, że w łonie organizacji sjonistycznej należy dokonać ciężkiej operacji. Musi się jednak dbać o to, by „pacjent z tej operacji nie uciierpieć”. Pod koniec przemówienia Grynbauma rewizjoniści przeszkadzali mówcy zwischenrufami.

Mowa prezesa Dra Schmoraka

(:) Dr. Emil Schmorak zabierając głos w dyskusji generalnej scharakteryzował ogólną sytuację w ruchu sjonistycznym i polemizuje ostro z lewicą, stwierdzając, że na drodze takich wybołów niedaleko się zajdzie. Antagonizm względem stanu średniego nie jest usprawiedliwiony. Mówca cytuje opinię Otto Bauera i stwierdza, że teoretycy socjalizmu uznają konieczność współdziałania ze stanem średnim. Po cóż więc — zwraca się mówca do lewicy — dzielcie naród

na klasy. Zawsze byliśmy za społeczną sprawiedliwością i normalnymi warunkami pracy, lecz jesteśmy przeciwni nastrojom podburzania. Domagamy się równego traktowania wszystkich Żydów, regime'u harmonij nie zaś nienawiści. Walką klasową nie stworzy się państwa.

Przechodząc do kwestji egzekutywy mówca zaznacza, że przy pomocy koalicji stworzyć można resorty, lecz nie siły rozprawowej która porwać może naród. Odpowiadając na zwischenruf lewicy, dlaczego tak mało działano w Małopolsce dla Keren Hajesodu, mówca odpowiada, że należy naprzód stworzyć warunki psychologiczne, aby zapewnić akcji powodzenie.

Po drze Schmoraku zabrał głos Zalman Rubaszow (Liga dla Pracującej Palestyny), który w bardzo ostrych słowach występuje przeciw rewizjonistom. P. Rubaszow rozpoczyna od zapytania, czemu, gdy Palestyna kwitnie i imigracja jest wielką organizacją sjonistyczną słabnie i wpływy funduszów maleją. Gdzież jest, pyta mówca, twórcza, regulująca, narodowa siła organizacji. Przybywa do kraju liczna młodzież i nie ma środków, aby prowadzić wśród niej działalność oświatową. Winę ponoszą ci którzy bezczeszczą ruch chalucowy, którzy profanują wartość narodową pionierstwa. Cięży na nas klątwa. Kto rozpętał taniec biesów, zamknął też źródła naszego natchnienia.

Wewnętrzne spory mają pewne granice. Cóż jednak przyjdzie nam z milczenia, gdy rana pał w sercu i wzbiera w atmosferze pustki na tej sali. Któż nie chce, aby ten koszar poszedł z wiatrem? Lecz przyjaciele i wrogowie — wola mówca — któż dopuścić może, aby pewność, aby prawda porwana została z wiatrem?

Kongresie Sjonistyczny! Odpowiedz teraz. Cóż odpowiesz gdy nadejdzie chwila wyrzucenia tego plemienia? Czy znajdziesz w sobie dosyć odwagi, gdy nadejdzie czas dokonania koniecznej operacji i wycięcia gangreny, gdy trzępa będzie niszczyć ducha tych, którzy profanują? Godzina ta nadejdzie — kończy mówca. Wówczas zniknie rana z naszego serca. Musimy się zdobyć na taką odwagę. Organizacja sjonistyczna uczyni to!

Z komisji Kongresowych

Z Pragi donoszą, że lewica proponowała ogólnym sjonistom przewodnictwo w komisji permanencyjnej. Ogólni sjonisci odmówili, nie chcąc wziąć na siebie odpowiedzialności. W skład komisji permanencyjnej wszedł z ramienia ogólnych sjonistów m. in. tow. Dr I. Schwarzbart, a w charakterze jego zastępcy tow. Dr Grünstein. W komisji politycznej, której przewodniczy tow. Dr Ringel, bierze udział z ramienia ogólnych sjonistów m. in. tow. Chaim Neiger, a jego zastępcą jest tow. dr I. Schwarzbart. Członkiem komisji budżetowej jest m. in. tow. Dr Grünstein a jego zastępcą — tow. dr Ohrenstein. W komisji organizacyjnej — tow. dr. Rabinowicz, a jego zastępcą tow. dr Sternberg. Członkiem komisji palestyńskiej jest tow. dr Ohrenstein, a członkiem komisji Hachszary jest tow. dr. Rappaport.

Do komisji permanencyjnej weszli m. in. poseł dr. Rosmarin i poseł dr. Schmorak. Poseł Rotenstreich jest przewodniczącym komisji dla spraw kolonizacji miejskiej.

Komisja polityczna przy pracy

Praga (ŻAT) Komisja polityczna, która ukonstytuowała się pod przew. Dr Ringla, wysłuchiwała sprawozdania politycznego prof. Brodetsky'ego, który b. ostro wystąpił przeciwko posunięciom rewizjonistów krzyżującym politykę Egzekutywy. Podobno wywody mowcy o horoskopach politycznych nie były optymistyczne. Newman zapowiedział referat uzupełniający, w szczególności w kwestji Transjordanii. Posiedzenie komisji odroczono do poniedziałku.

Wniosek Komisji śledczej Kongresu

Praga (ŻAT) Komitet Wykonawczy (A. C.) odbywał w niedzielę w godzinach nocnych burz

liwe posiedzenie. Komisja śledcza uchwaliła jednomyślnie następujący wniosek:

1) Na podstawie dokumentów przedstawionych przez frakcję robotniczą, komisja doszła do wniosku, że w Palestynie jest czynna pewna grupa rewizjonistów, która środkami gwałtownymi dąży do wpłynięcia na zmianę politycznego kursu organizacji sjonistycznej. Gdyby to się okazało prawdą, komisja zgłosi wniosek wydelegowania do Palestyny komisji śledczej celem zbadania całokształtu tej sprawy.

2) Komisja śledcza nie dopatrywała się żadnego związku między wspomnianą grupą rewizjonistów a centralnymi organami partii rewizjonistycznej. Rewizjoniści nie dostarczyli komisji żadnych dokumentów w obronie swych towarzyszy palestyńskich.

O godz. 12 w nocy A. C. przystąpił do głosowania nad wnioskiem komisji śledczej.

Jeszcze o układzie w sprawie Żydów niemieckich

(:) Berliński urząd palestyński komunikuje ŻAT-owi, że ministerstwo gospodarki Rzeszy dotychczas jeszcze układu nie sfinalizowało, lecz wydało już indywidualne zezwolenia według wytycznych omawianej formy emigracji do Palestyny.

(P. Sam Cohen, który wobec biura ŻAT przy Kongresie Sjonistycznym potwierdził, że prowa dził rokowania w sprawie układu z ministerstwem gospodarki Rzeszy, jest delegatem na Kongres z ramienia ogólnych sjonistów w Palestynie P. Cohen jest małżonkiem żonanej przywódczyni WIZO dr Anity Mueller-Cohen).

NA FRONCIE ŻYDOWSKIM

„Jüdische Rundschau“

Donieśliśmy już wczoraj o cofnięciu zawieszenia centralnego organu Organizacji Sjonistycznej w Niemczech, „Jüdische Rundschau”. Nie ulega wątpliwości, że represja w stosunku do organu sjonistów niemieckich była cięciem wymierzonym w ruch sjonistki w Niemczech w związku z Kongresem w Pradze. Regime hitlerowski chciał widocznie zastraszyć obóz sjonistki. Skoro jednak to się nie udało, zakaz został cofnięty. Byłoby przesadą oczywiście twierdzić, że regime hitlerowski „ułak” się Kongresu sjonistkiego i że tem należy tłumaczyć zniesienie 6-miesięcznego zawieszenia „Jüdische Rundschau”. Ze jednak w każdym razie nastrój i atmosfera zdecydowanie antyniemiecka, która skupiła się na Kongresie w Pradze i promieniuje na cały świat, jest rządowi hitlerowskiemu mocno nie na rękę, to nie ulega najmniejszej wątpliwości.

Natomiast jednak jeden z dziennikarzy, najlepiej znający obecne stosunki w Niemczech, ogłasza w prasie żydowskiej niezmiernie ciekawe szczegóły dotyczące „Jüdische Rundschau”. Okazuje się, że pismo to w ciągu czterech ostatnich miesięcy trzykrotnie zwiększyło nakład, osiągając imponujący nakład 40.000 egzemplarzy. Pismo zwiększyło format i objętość na 12 stron, i czytane jest nie tylko w co drugim domu żydowskim w Niemczech, ale też nawet w kołach nieżydowskich. „Jüdische Rundschau” jest poprostu jedynym pokrzepieniem w tragicznej sytuacji żydostwa niemieckiego i jedyną deską ratunku w życiu politycznym Żydów niemieckich. Gdyby istotnie pismo zostało na dłuższy czas zawieszone, nastąpiłaby okropna panika i zupełna dezorientacja w życiu Żydów niemieckich. Żyd w Niemczech nie wiedziałby już wogóle co się w świecie żydowskim dzieje, a nawet nie mógłby się zaznajomić z nowymi ukazami i rozporządzeniami antyżydowskimi, które syją się w Niemczech jak z rogu obfitości. Prasa bowiem niemiecka wogóle nie zajmuje się faktycznym położeniem Żydów w Niemczech. Gdyby więc odpadło tak doskonałe źródło informacyjne, jakim jest „Jüdische Rundschau”, ogarnęłaby Żydów niemieckich niesłychana depresja i najdziksze pogłoski pozbawiłyby resztę spokoju ducha znękanych Żydów niemieckich. Oto jest rola własnej narodowo-żydowskiej prasy.

Wiadomość tedy o cofnięciu zawieszenia „Jüdische Rundschau” przyjęta została przez koła żydowskie w Niemczech z uczuciem prawdziwej ulgi, — o ile wogóle można mówić o uldze w tem piekle, jakim są dzisiejsze Niemcy.

„W berlińskiej gminie żydowskiej — po wystąpieniu prezesa gminy dra Józefa Hirscha, który opuścił Berlin — objął urządowanie nowoobраниy prezes gminy inż. Bruno Woyda (asymilator).

Odpowiedź na interpelację Grossmanna

(:) Egzekutywa Organizacji Sjonistycznej uchwaliła odpowiedzieć na interpelację Grossmanna w sprawie układu z rządem niemieckim na komisji politycznej Kongresu. Odpowiedz ma nastąpić dopiero po powrocie p. Hooftens i p. Cohena, którzy są inicjatorami układu.

Ostatnie akordy Igrzysk „Makkabi”

(Od naszego specjalnego sprawozdawcy.)

I.

Praga, 25 sierpnia

(;) Igrzyska są w całej pełni. Dzień dzisiejszy jest chyba „najgorętszy”. Od samego rana odbywają się zawody we wszystkich prawie konkurencjach, a że outsiderzy zostali już wyeliminowani, więc walki mają bardzo ostry i ciekawy przebieg. Wyniki, szczególnie w lekkiej atletyce, stoją na wysokim poziomie, jakkolwiek chłód nie przyczynia się do poprawy formy.

Piłkarze rumuńscy we finale

W meczu Rumunja—Palestyna typowano Palestyńczyków na zwycięzców, a nie spodziewano się tak zdecydowanej ich porażki.

Tymczasem Rumunja wystąpiła z silnym zespołem, zademonstrowała najlepszą dotychczas grę i wygrała zdecydowanie.

Palestyńczycy są zespołem o dużych walorach technicznych, ale niewielkich umiejętnościach technicznych. Uzyskali oni odrazu po rozpoczęciu prowadzenie, ale przeciwnik ich opanował niebawem teren i wygrał spotkanie 6:1 (4:1).

U zwycięzców zasługuje na wyróżnienie doskonały bramkarz i obrońca Goldberger. Sędziował p. Leuchter (Preszburg).

Ping-pongiści polscy przegrywają z Rumunją

Do drużynowych rozgrywek w ping-pongu stanęła drużyna polska, uzupełniona graczami gdańskimi. Mece wygrali Rumuni w stosunku 5:4.

Palestyna przoduje w konkurencjach juniorów...

Na stadionie „Hagiboru” odbyły się zawody lek

koatletyczne juniorów, które dały szereg dobrych wyników.

100 m: Präger (A) 11.3, 2) Steinberg (Palestyna) 11.6, 3) Stonimczyk (Polska) 11.8.

400 m: 1) Präger (A) 58 sek., 2) Ellebogen (A) 59.2, 3) Weiss (Cz) 60.8.

Skok w dal: 1) Steinberg (Palestyna) 5.70, 2) Tauber (Węgry) 5.52, 3) Rotschild (Cz) 5.44.

Rzut oszczepem: 1) Herschler (Pal.) 46.47, 2) Fink (A) 41.60, 3) Koetzel (Pal) 39.

Pchnięcie kuli: 1) Herschler (Pal) 13.38, 2) Tauber (Węgry) 13.23, 3) Präger (A) 12.18.

Rumunja w szermierce.

Zawody szermiercze we florecie zostały słabo obeślane i przyniosły generalne zwycięstwo Rumunji.

Wyniki: 1) Moses (Rumunja), 2) Schiffa (Rumunja), 3) Spitzer (Rumunja), 4) Erös (Rumunja), 5) Lenis (Anglja), 6) Macharek (Czechosłowacja).

Czechosłowacja w zapaśnictwie

Zawody w zapaśnictwie cieszą się tutaj olbrzymim zainteresowaniem i gromadzą tłumy publiczności. Udział biorą: Austria, Czechosłowacja i Danja.

Wyniki finałów były następujące:

Waga musza: Löwinger (Cz) zwycięża Leserowicza (A).

Waga piórkowa: Frommer (Cz) wygrywa z Pin kusem (A).

Waga półciężka: Rosenberg (Cz) zdobywa tytuł mistrzowski przez w. o.

Freiwaldówna, Gottliebówna i Stil — zdobywają tytuły mistrzowskie

Drugi dzień zawodów lekkoatletycznych przyniósł reprezentacji polskiej kilka pięknych sukcesów. Godnie zaprezentowała się tutaj „szkoła krakowska”, której przedstawicielki: Freiwaldówna, Gottliebówna i Stil zajęły pierwsze miejsca i zdobyły tytuły mistrzowskie.

Sukcesy ich są tem cenniejsze, że zdobyte po zwycięstwie walce i w silnej konkurencji.

Zawody rozpoczęły się przedbiegami panów na 200 mtr, w których Polacy Kielson i Fischer uzyskali drugie, a Bruder trzecie miejsce.

Jakob zwycięża w oszczepie

Zgodnie z przewidywaniami zwyciężyła Jakob w rzucie oszczepem. Zawodniczki polskie Schoenmannówna i Freiwaldówna zajęły 3 i 4. miejsca.

Wyniki: 1) Jakob (Anglja) 35.16, 2) Fleischer (Rumunja) 28.85, 3) Schoenmannówna (Polska) 27.77.

Krakowianki zawsze pierwsze

W „SETCE”

Na starcie finałowego biegu pań na 100 m stanęły przedstawicielki Austrii, Palestyny, Polski i Rumunji.

Generalne zwycięstwo polskich reprezentantek, które zajęły trzy pierwsze miejsca. Wyniki tego biegu przedstawiają się następująco:

1) Gottliebówna (Polska) 13.2, 2) Freiwaldówna (P) 13.4, 3) Glassnerówna (P) 13.5.

W SKOKU WZWYŻ

Niemniejszy sukces odniosły nasze reprezentantki w skoku wzwyż. Tutaj osiągały one słabsze rezultaty:

1) Freiwaldówna (Polska) 134, 2) Aronówna (Palestyna) 129, 3) Metzendorówna (P) 129, 4) Münsterówna (Rumunja) 129, 5) Schoenmannówna (P) 129.

W SKOKU W DAL

I ta konkurencja zakończyła się zwycięstwem Freiwaldówny, która osiągnęła dobry wynik i wygrała pewnie. Osiągnięto tutaj następujące rezultaty:

1) Freiwaldówna (Polska) 4.93, 2) Neumann (Austria) 4.35, 3) Schuliak (Palestyna) 4.29, 4) Metzendorówna (Polska) 4.29.

Palestyńczyk pierwszy w skoku wzwyż

Amerykanin Ginsburg, który zwyciężył podczas „Makkabiady” w Tel Awiw, przebywa obecnie stale w Palestynie, dla której barw startował i zwyciężył w skoku wzwyż.

Wyniki: 1) Ginsburg (Palestyna) 172, 2) dr. Franz (Cz) 172, 3) dr. Zander (Cz) 168.

Świetny wynik: 400 m - 50.9 sek.

Z zaciekawieniem oczekiwano finału na 400 m. Równe siły i wysoki poziom zawodników pozwalały oczekiwać dobrego wyniku. Tak się też stało.

Na całym dystansie stoczyli dwaj zawodnicy austriaccy wspaniałą walkę, a jej efektem — świetny czas 50.9 sek.

Wyniki: 1) König (Austria) 50.9, 2) Deutscher (A) 52.2, 3) Rosenthal (Palestyna) 52.7.

Stil mistrzem wśród dyskoboli

Po sukcesach pań doszli do głosu nasi panowie. Tutaj liczyliśmy na dwu naszych reprezentantów: Stila i Majorczyka. Zadowolili tylko Stil. Kontuzja ręki nie pozwoliła Majorczykowi na osiągnięcie normalnego swego wyniku. Stil wygrał pewnie.

Wyniki były następujące:

1) Stil (Polska) 38.50, 2) Weiss (Cz) 36.15, 3) Freund (Cz) 34.34, 4) Feher (Cz) 33.52, 5) Majorczyk (Polska) 33.36.

Jakob zdobywa jeszcze dwa tytuły mistrzowskie

Startująca w barwach angielskich Jakob zdobyła jeszcze dwa tytuły mistrzowskie: w rzucie oszczepem i oszczepem. W obu konkurencjach była klasą dla siebie i przetrwała swym poziomem swe współzawodniczki.

W konkurencjach tych osiągnięto następujące rezultaty:

Rzut oszczepem: 1) Jakob (Anglja) 35.16, 2) Fleischer (Rumunja) 28.85, 3) Schoenmannówna (Polska) 27.71, 4) Freiwaldówna (Polska) 24.57.

W rzucie dyskiem: 1) Jakob (Anglja) 35.85, 2) Bersonówna (Palestyna) 29.63, 3) Neumann (Austria) 28.15, 4) Metzendorówna (Polska) 28.96, 5)

Freiwaldówna (Polska) 22.94, 6) Jechilov (Palestyna) 22.36.

Engel (CSR) wygrywa 200 m

W finale 200 m spodziewano się ostrej walki Engla ze sprinterami angielskimi. Tylko do 100 m byli oni jednak dla niego groźni. Później opadli na siłach i reprezentant Czechosłowacji wygrał pewnie.

Wynik finału: 1) Engel (Cz) 22.1, czas lepszy od rekordu Czechosłowacji i Związku „Makkabi”, 2) Wandenburg (Anglja) 22.5, 3) Cohen (Anglja)

Jeszcze w lekkiej atletyce

Obie te konkurencje należały do najliczniej obeślanych i zgromadziły a starcie elitę sportowców żydowskich w tej dziedzinie.

Bieg 800 m: 1) Blödy (Austria) 2.03.4, 2) Deutscher (Austria) 2.04.4, 3) Goldschmied (Cz) 2.05.2, 4) Schwarz (Cz), 5) Berkowski (Cz), 5) Goldfinger (Polska).

Rzut oszczepem: 1) Weiss (Cz) 45.18, 2) Herschler (Palestyna) 43.95, 3) Atermann (Francja) 43.04, 4) Goenmann (Palestyna) 42.47, 5) Sandor (Gdańsk) 41.10, 6) Stil (Polska) 40.26.

Bieg 110 m przez płotki: 1) Ginsburg (Palestyna) 17.6, 2) Kaspi (Palestyna) 18, 3) Wulz (Polska) 19.4.

Skok w dal: 1) dr. Zander (Cz) 6.34, 2) Lewin (Palestyna) 6.29, 3) dr. Franz (Cz) 6.24, 4) Maj (Austria) 6.10, 5) Caspi (Palestyna) 6.07, 6) Löw (Cz) 6.04.

Bieg sztafetowy 3x1000 m: 1) Austria 3.18.6, 2) Czechosłowacja 8.23, 3) Palestyna 9.39.

II.

Praga, 27 sierpnia.

Dzień sobotni wolny był od imprez sportowych. Czysta zaległa teren sportowy już w piątek w godzinach wieczornych. Na wszystkich frachtach nastąpiło „zawieszenie hroni”, a uczestnicy zawodów udali się na uroczyste nabożeństwo do synagogi.

W sobotę jedynie tenniści kończyli finałowe spotkania. Zanim przejdziemy do omówienia tego spotkania, zatrzymamy się chwilę nad kilkoma konkurencjami, których jeszcze nie omówiliśmy.

Prasa czeska uznaje wyższość piłkarzy polskich

Gładkie zwycięstwo naszej jedenastki nad teamem czeskim wywołało silne echo w prasie czeskiej.

„Prager Tageblatt” omawiając spotkanie to pisze: „Polacy byli bezsprzecznie lepszą drużyną, tak pod względem wyczynów jednostkowych, jakoteż jako całość. Czesi byli w pierwszej połowie zdecydowanie słabsi od swego przeciwnika, w drugiej połowie gry ataki ich były już częstsze, ale również nie groźne. Natomiast ataki Polaków były przemyślane, a że opierały się o świetnego środkowego pomocnika, więc wynik meczu mógł równie dobrze być i wyższy”.

Jak widać, ocena naszej reprezentacji przez prasę czeską jest bardzo przychylna.

Mecz powyższy poprzedziło spotkanie: Litwa—Palestyna 4:2 (2:0). Wynikiem tym Litwa zakwalifikowała się do meczu z Czechosłowacją o trzecie miejsce. Zawody prowadził wczoraj p. Schneider (Polska). Po meczu kapitanowie drżym wyrazili mu podziękowanie na boisku, za świetne prowadzenie zawodów.

Ehrlich (Polska) mistrzem w ping-pongu

W ping-pongu rozegrano finały. W grze pojedynczej panów Ehrlich (Polska) wygrał z Weissem (Austria) 21:5, 22:20, 16:21, 21:11.

Również w grze podwójnej panów odnieśli zwycięstwo zawodnicy polscy. Pierwsze miejsce zajęli Ehrlich—Kühl (Polska), 2) Schön—Fleischer (Czechosłowacja), 3) Diamandstein—Guttman (Rumunja).

W turnieju drużynowym zwyciężyła Austria, przed Rumunją, Lotwą, Francją i Polską (kombinowany zespół z Gdańskiem).

Sensacją był wynik meczu pokazowego, w którym Ehrlich (Polska) pokonał Kelen’a (Węgry), zawodnika mistrzowskiego zespołu świata, w stosunku 21:14, 21:16.

Schoenmannówna zwycięża w gimnastyce

W siedmioboju gimnastycznym pań zwyciężyła Schoenmannówna (Polska) przed Münster (Rumunja).

nja) i Fleischer (Rumunja).

W trójbój gimnastycznym pań zwyciężyła Schuliak (Palestyna) przed Schoenmannówną (Polska) i Thal (Gdańsk).

W konkurencjach męskich zawodnicy polscy nie odnieśli spodziewanych sukcesów. Winę tego ponosi kierownictwo, które nie zgłosiło ich do odpowiednich konkurencji. Część zawodników nie startowała wobec tego wogóle, a część startowała w nieodpowiadających im konkurencjach.

Rumunja zwycięża w szabli

Po sukcesie we florecie, zwyciężyli zawodnicy rumunscy również w szabli. Wyniki: 1) Altmann (Rumunja), 2) Moses (Rumunja), 3) Spitzer (Rumunja), 4) Fleischer (Czechosłowacja), 5) Lewin (Anglia).

Igrzyska „Makkabi“ zamknięte!

W niedzielę popołudniu nastąpiło uroczyste zamknięcie Igrzysk. Wyniki niedzielnych zawodów podaliśmy we wczorajszym numerze.

Na zakończenie zawodów odbyło się uroczyste wręczenie nagród, w czasie którego przemawiali Naczelny Sędziów i lord Melchett. Nagrody wręczała zwyciężcom lady Erleigh.

Ogólnej punktacji na Igrzyskach nie było.

(rg)

—oOo—

ZYDOWSKIE MISTRZOSTWA TENNISOWE W POLSCE.

(!) W dniach 1—3 września b. r. odbędą się na kortach tenisowych Ż. T. G. S. „Samson“ w Tarnowie przy ul. dra Tertila VI. Doroczne mistrzostwa tenisowe klubów żydowskich w Polsce, zarządzane z polecenia Związku Towarzystw Gimnastycznych i Sportowych „Makkabi“ w Warszawie. Mistrzostwa rozgrywane będą w dwóch klasach i przez tę innowację umożliwili organizatorzy wzięcie udziału w mistrzostwach również i mniej zaawansowanym graczom. Wpływają już bardzo liczne zgłoszenia zawodników z wszystkich stron Rzeczypospolitej, według regulaminu mistrzostw zwycięzcy gier pojedynczych w I. klasie pań i panów otrzymują tytuły mistrzów „Makkabi“ na rok bieżący, a Towarzystwo, należące do Związku „Makkabi“, które na tych zawodach osiągnie największą ilość punktów, zostaje mistrzem klubów żydowskich w Polsce. Tytułów mistrzowskich bronią pp. Irena Zimmermannówna (Tarnów) i Ernest Wittman (Warszawa).

Dalsze zgłoszenia wraz z wpisowem należy skierować pod adresem: Ż. T. G. S. „Samson“ Tarnów Skrytka pocztowa 150. (Konto P. K. O. 407.963).

ZATARG MIĘDZY KRAKOWSKIM ZWIĄZKIEM PIŁKARSKIM A KRAKOWSKIM KOLLEGJUM SĘDZIÓW.

Tłem zatargu było to, że jeden ze znanych z gadatliwości piłkarskich sędziów krakowskich wyraził się ujemnie o działalności sportowej jednego z czołowych członków zarządu KOZPN. Za-

równo obrażony członek, jak i zarząd KOZPN, solidaryzujący się jednomyślnie z nim, zażądali od zarządu KOKS, pociągnięcia kalumniatora do odpowiedzialności, gdyż obraził on cały zarząd KOZPN. Tymczasem zarząd KOKS pod nieobecność delegata KOZPN, załatwił sprawę dotyczącą autorytetu zarządu KOZPN w ten sposób, że „nie znalazł podstaw do wytoczenia odnośnemu sędziemu dochodzeń dyscyplinarnych“. Zarząd KOZPN musiał w interesie prestiżu wyciągnąć wobec zarządu KOKS konsekwencje.

Na posiedzeniu Zarządu K. O. Z. P. N.-u uchwalono następujący wniosek:

(!) „Wobec niepraktykowanego dotąd w polskim organizacyjnym wybitnie jednostronnego i stronniczego sposobu załatwienia przez Zarząd K. O. K. S. sprawy tangującej w wysokim stopniu wewnętrzne sprawy Zarządu K. O. Z. P. N. — Zarząd K. O. Z. P. N. postanowił natychmiast zerwać stosunki organizacyjne z Zarządem K. O. K. S.

W samej zaś sprawie uchwalili zwrócić się do P. Z. P. N. z prośbą o przekazanie jej P. K. S.-owi dla zajęcia stanowiska obiektywnego, przy czym Zarząd K. O. Z. P. N. postanowił wyjaśnić, że obecnego składu Zarządu K. O. K. S. działającego w krytycznej sprawie w ilości osób 5-ciu, nie identyfikuje z ogółem sędziów okręgu krakowskiego.

Postępowanie zarządu KOKS nie jest w porządku. Narusza ono podstawowo zasady lojalnej współpracy i zaognia sprawę.

ZAWODY PIŁKARSKIE O WEJŚCIE DO LIGI

Ubiegła niedziela wyjaśniła już sytuację walki o wejście do Ligi. Polonia (Warszawa)—Turyści 2:0 (1:0) w Łodzi. Turyści grali bez 5-ciu zwycięskich graczy, co wywołało całą aferę. — Polonia (Przemyśl)—Hasmonea (Równe) 3:0 (2:0) w Przemyślu i tu jest afery. PZPN nie uwzględnił prośby Hasmonei o prolongatę meczu z powodu wyznaczenia kilku graczy na Igrzyska Makkabi w Pradze. Hasmonea była w przegranej kolizji i graczy zatrzymała. Atoli reprezentanci Związku Makkabi p. Zam na własną rękę wbrew woli klubu zabrał najlepszego gracza Hasmonei — Samsona do Pragi, co wywołało cały skandal w stosunku do Związku Makkabi i w prasie. — Unia (Sosnowiec)—Olsza (Kraków) 3:0 (1:0) w Sosnowcu. — Legia (Poznań)—Polonia (Bydgoszcz) 4:3 (2:1) w Poznaniu. — Wobec tego wyłonieni są już czterej mistrzowie grupowi, a to: Polonia Warszawa, Polonia Przemyśl, WKS Wilno i Narzód Lipiny.

WYNIKI KRAJOWE I ZAGRANICZNE

Wiedeń. Hakoah—FCWien 1:1, Rapid—Vienna 2:0, Admira—WAC 3:2, Donau—FAC 3:2. — Pra-

— OSTRZEŻENIE! Zdarzają się obecnie bardzo częste wypadki oszustwa, że zamiast znanych piw podają Wam bezwartościowe piwo po tej samej cenie. Zwracając baczną uwagę, nie dajcie się oszukiwać.

3288

Żyd. Tow. Szkoły Ludowej i Średniej

urządza jak co roku

modlitwy w święta uroczyste

(Rosh Hašana, Jom Kipur). Bilety do nabycia w sekretarjacie, ul. Brzozowa 5. codziennie przed południem i od godz. 5—6 popołudniu. 4408x

ga. Sparta—Zidenice 5:4, Slavia—Teplitzer FC 0:0, Bohemians—Nahod 1:1, Kladno—Viktoria Pilzno 2:1. — Budapeszt. Ujpesti—Boskai 2:0, Kispesti—Nemzeti 3:3, Somogy—Budai 3:2, Bukareszt FTC Budapeszt—Juventus (Włochy) 5:4. — Jugosławia. Beogradski—Slavia (Osiek) 9:0, Jugosławia—Gradiński (Novi Sad) 4:1, Stanisławów. Rewera—Hasmonea (Lwów) 3:2, Wilno. Akademicy (Lotwa)—WKS 0:1 i Makkabi 5:2.

ELIMINACJE PUHARU DAVISA

Włochy—Holandia 3:2 w Scheveningen. — Austria—Jugosławia 2:1 w Zagrzebiu.

PIERWSZA KLĘSKA HELEN WILLS

Wielką sensację notują pisma sportowe. Poraz pierwszy od szeregu lat doznała niepokonana mistrzyni tenisa światowego Helen Wills—Moody klęskę od swej konkurentki Amerykanki Jakobs, która zwyciężyła ją na mistrzostwach międzynarodowych USA 8:6, 3:6, 3:0 (scr.) Wills poddała się. Wiadomość ta dowodzi z pewnością niespodziewanej niedyspozycji mistrzyni świata, która nie stanęła następnie wraz z Van Rynem do gry podwójnej, oddając mistrzostwo w ręce Nuthall i Jamesa bez walki. Dopiero niedawno zdobyła Will—Moody gładko mistrzostwo krajowe USA do finału tutaj nie doszła wcale Jakobs. A i w Wimbledonie Jakobs nie mogła się jeszcze równać z Wills Helen musiała być chora. Jakobs został już raz zwyciężona przez Jędrzejowską, która następnie zrewanżowała się w Wiedniu i Paryżu.

WILLS—MOODY I SHIELDS MISTRZAMI TENNISOWYMI USA.

(!) Mistrzostwa tenisowe Ameryki wypadły w roku bieżącym sensacyjnie. Chłuba USA Vinez, którego nazywano już następcą Tildena, załamał się cakkowicie od czasu klęski z Crawfordem we Wimbledonie. Po utracie tytułu mistrza świata na rzecz Australijczyka Vinez był nie do poznania. W puharze Davisa przegrał również do Perry'ego (Anglia) w walce międzystrefowej USA—Anglia. A teraz na mistrzostwach USA zwyciężył go w 3 setach niespodziewanie Shields 6:2, 6:4, 6:2, który pokonał także Allissona i zdobył mistrzostwo USA. — W paniach utrzymała się nadal Helen Wills—Moody, która we finale zwyciężyła swą konkurentkę z Wimbledonu — Round. Tak jak Tilden przeszedł i Vinez na zawodostwo po detronizacji. Tosamo jest i z Cochetem.

Ach, Pani też za karnetem?

Wrażenia festiwalowo-zniżkowe z Krynicy

(Od przypadkowego sprawozdawcy).

(!) Nie innego się tutaj nie słyszy, jak: czy Pani też za karnetem? Czy Pan obliczył, że to jest granda i się absolutnie nie opłaca... a ja Panu mówię, że jak mój mąż to wykalkulował, to musi się opłacać... i t. d. bez znużenia, bez wytchnienia o deszczu i niżkach, o właściwym festiwalu jednak — ani słowa. Świetna więc zabawa dla tego, który obserwuje i podśledzuje utyskiwania pokrzywdzonych i niezadowolonych festiwalowców, a właściwie wszyscy przybyli na festiwalową kurację, są niezadowoleni.

Pomyślane to było zupełnie inaczej, tak mnie przynajmniej poinformowała najmiarodajniejsza osoba. Myślano urządzić festiwal doroczny, w którym dałoby się z czasem przeglad całokształtu sztuki polskiej, a więc muzyki, śpiewu, teatru, humoru podscenkowego, wreszcie rewju sportu, mody i t. d. połączyć to z reklamą uzdrowiska, z podniesieniem trzeciego sezonu. Gość festiwalowy miał zjechać na 5 dni, poznać urządzenia tutejsze, kąpiele i źródła, pensjonaty — wszystko na tle imprez festiwalowych i zachęcić siebie i swych bliskich do spędzenia tutaj przyszłych wyjazdów lub kuracji, oraz polecanie uzdrowiska. Jednym słowem, charakter zapoznawczy z Krynica — zapomocą festiwalu. Tak to było pomyślane — ale niestety niezbyt uczciwie zareklamowane. Afi:ze

mianowicie propagandowe, — rozsiadane po całym kraju, podkreślały, nie wspominając o ważności karnetu tylko przez 5 dni, właśnie moment niżkowy, zwolnienia od opłat kuracyjnych, niżki kąpiele, a mało, albo prawie nie mówili o właściwych imprezach festiwalowych. Szereg więc stał nieporozumień, utyskiwań, awantur i wkońcu „Rückzug“ strategiczny dyrekcji festiwalu, która za pewnymi skomplikowanymi opłatami dodatkowymi do nieszczęsnego karnetu, dała przecież wkońcu szereg przyrzeczonych, a na początku niezrealizowanych niżek i uspokoiła zbuntowaną już częściowo i licznymi kilometrowej długości ogonką przemęczoną publiczność. Zatem tu znowa „karnetowca“. Pozostało jednak jeszcze traktowanie wszędzie tych karnetowców jakby z laski, z uśmiezkami pełnymi politowania, gdy upominają się n. p. o niżkę w pensjonacie. — jakby byli naprzykład wysłani z Kasy Chorych lub z innego Zupu...

A właściwy festiwal — kłapa! Przedewszystkiem pogoda — pod psem! Niebios jakby oburzone na „festiwal“ (tak ustami karnetowców wymawiany) rozwarły swe wrota i wylały swe żale w postaci październikowego deszczu, połączonego z paskudnem przejmującym zimnem. (W dyskrekcji powiem, że w tej chwili wyrzuciło z chmur zawstydzone słońce, ale proszę nikomu nie mówić, bo zaraz ucieknę, a szkoda, bo dawno go tu nie widziano.) Wszystko wtulone w ciemne płaszcze, ba. pleć piękna nawet w futra, pod parasolami, zagląda 10 razy dziennie na barometr. zdrojowy umieszczony przy pijalni, czy też nie

zmiluje się wreszcie i nie wskaże przynajmniej teoretycznie poprawy aury niemilkościwej. Smutne miny rozczerowanych kuracjuszy wzbudzają litość, może więc wkońcu wybiągają za swe drogie pieniądze i karnety lepszą pogodę i wywołają „na stałe“ wstydliwe słońeczko, walczące z ogromną nadprodukcją chmur. Na stadionie hokejowym, garstka zapaleńców marzących wsłuchiwać się w świetne popisy filharmonii warszawskiej, grającej dwa razy dziennie pod batutą doskonałego Grzegorza Fitelberga i z współudziałem różnych gwiazd muzyki i głosu. W przykrych warunkach artyści ci muszą pracować. Na prędce sklejona buda z desek na boisku stadionu, mającą zastąpić estradę urąga wprost wszelkim wymagom wygody i możliwości pracy. Kryta dachem niedostatecznie, naraża grających na deszcz i zimno, toteż o ile do pauzy wytrzymują „do figury“ w przepisowych czarnych ubraniach, to już po pauzie ujrzyć tylko różnokolorowe płaszcze i żal ci tylko, że nie mogą ubrać rękawiczek jak ty, obserwujący ich w ciepłym płaszczu i w grubych rękawiczkach z trybuny. Krzesła i parkiet umieszczone pod gołym niebem na boisku — puste zupełnie — na trybunach krytych garstka publiczności, upominająca się u roznoszających herbatę bufetowych, zartem o sanki z węglem... Powodem wszystkiego chaos i pośpiech w organizacji, a przedewszystkiem brak rutyny. Cieszymy się jednak z samego pomysłu i mamy nadzieję, że rutyna nadejdzie i lata przyszłe dadzą nam to, co organizatorzy nam dać zamierzali. Narazie więc volenti saties...

Poza muzyką i śpiewem narazie niewiele. Był

WIADOMOSCI Z KRAJU

Bl. p. Dr. Leon Abraham Horowitz

(;) Dnia 23 sierpnia br. zmarł we Lwowie po operacji sędzia dr. Leon Abraham Horowitz.

Zmarły był sędzią sądu grodzkiego w Brzozowie i w ciągu swej wieloletniej działalności na tem stanowisku zdobył sobie powszechny szacunek. Przysłowiowa wprost uczciwość, prawość charakteru, bezstronność i pracowitość — oto zalety, które Go cechowały, a z których każda z osobna jest już wystarczającym tytułem do ludzkiego szacunku, co dopiero, gdy wszystkie skupiły się w jednej osobie. To też zmarły był chlulą stanu sędziowskiego.

Niepospolite zalety swego charakteru ujawniał Zmarły nie tylko jako sędzia, lecz także na wszystkich innych stanowiskach, jakie zajmował. Tak np. w r. 1918 nie szczędził sił, by przyjść z pomocą ofiarom rozruchów i na tem polu położył duże zasługi. Przez kilka lat był także zwierzchnikiem żydowskiej gminy wyznawców w Brzozowie i aż do śmierci był radnym miejskim. Nie uchylał się nigdy od obowiązków obywatela, a jeśli się podjął jakiegoś zadania, spełniał je zawsze zgodnie ze swym sumieniem.

Człowiek ten przynosił zaszczyt swemu narodowi, to też nie dziwnie, że Jego przedwczesna śmierć — liczył zaledwie 54 lat — dotknęła boleśnie nie tylko Jego najbliższych, lecz wszystkich, którzy Go znali i umieli ocenić Jego nieprzeciętne zalety.

O zorganizowanie nauk żydowskiej

W lokalu Związku Literatów i Dziennikarzy Żydowskich w Warszawie odbyła się narada członków sekcji żydowskiej Międzynarodowego Kongresu Historyków z udziałem prof. Sali Tarona, A. Dickarba, dr. Ellenberga, dr. Friedmanna, prof. Halevi, prof. dr. Schorra, dr. Steina, dr. Mahlera, dr. Ringelbluma, mgr. Trunka i dr. Schipperera. Po wyczerpującej wymianie zdań o sytuacji nauki żydowskiej w różnych krajach postanowiono założyć komitet inicjatywy dla zorganizowania żydowskich pracowników naukowych w całym świecie. W skład komitetu weszli: prof. S. Baron, prof. M. Balaban, prof. Halevi, prof. Schorr, dr. Friedmann i dr. Schipper. Jednocześnie uchwalono wezwrocić się do innych towarzyszy naukowych i we współpracy z nimi skoordynować przygotowania do światowego kongresu historyków żydowskich.

Karol Szymanowski, baryton Czaplicki, dobry tenor Bregy, Wanda Wermińska, wiele jeszcze napewno będzie, bo dopiero 5 dni festiwalu upłynęło, ale obraz już jest gotowy. Będzie jeszcze Wierzyński i Jaracz (wieczór literacki już zaawizowany), będzie sport, podobno Kusociński — ale brak nieodstępnej dla każdego festiwalu wielkiej jakiejś imprezy teatralnej. A może i to będzie, choć na razie, poza odpowiednio zatytułowanym kuponem w karnecie, nie o tem nie wiadomo.

No a zresztą w Krynicy — jak zwykle. Przeważa tym razem starsze pokolenie może w związku z wcześniejszym początkiem roku szkolnego, ale jest i garstka wesołej młodzieży, do flirtu już dojrzałej — w pensjonatach więc wesoło i gwaro, a w dancingach jak zwykle pełno, choć to w program festiwalu nie wchodzi. Krynica znów od roku zeszłego poszła krok naprzód, cały szereg nowości, nowe drogi, zresztą dopiero teraz na przedce wykańczane — jednym słowem, postęp i dalekoidąca europeizacja. Brak jeszcze ciągle normalnej kawiarni, jak w mieście, do której tęsknią przyzwyczajeni z miasta bywalcy przed i popołudniowej kawiarni, gdzie czy w deszcz czy w pogodę można napić się przy gazetce szklankę czarnej kawy i zagrać w szachy, karty lub domino. Taka kawiarnia, urządzona na wzór wiedeńskich „Stammkaffe“ z salą gry, zrobiłaby tutaj kokosowy interes.

Robi się nareszcie na serio ładnie. Chmury widocznie zlekły się faktu, że je publicznie oskarżam „w gazecie“, uciekają na łeb na szyję w kierunku granicy czeskiej, może do konkurencji marzeńbadzkiej, trzeba więc kończyć i pójść na pierwszy „suchy“ koncert symfonicznej orkiestry, a warte to w programie Eroica Beethovena...

Krynica Festiwal, 25 sierpnia

Dr. Adolf Scheler.

Dalsze aresztowania w związku z wypadkami w Częstochowie

(;) Z ogólnej liczby 40 aresztowanych członków Stronnictwa Narodowego (dawnego Obwiespolu) w Częstochowie, sędzia śledczy zatrzymał w areszcie 25 osób, wśród których znajdują się prezes tutejszego oddziału tego stronnictwa aptekarz Kozerski, wiceprezes aplikant Niebudzik i współpracownik żydożerczego tygodnika „Gazeta Narodowa“. Przeprowadzone nadto rewizje u działaczy obwiespolskich, pozostających, na wolności, ujawniły nowe kompromitujące materiały, które spowodowały dalszą serję aresztowań zarówno w Częstochowie jak i w powiecie. Nadto na mocy decyzji sędziego śledczego sprowadzony został z Kossowa (Małopolska wschodnia) tamtejszy właściciel dóbr Jan Bogdanowicz oraz student politechniki lwowskiej Jerzy Grzysiak z Krakowa, którzy są zamieszani w wykroczenia antyżydowskie na terenie Częstochowy. Trzech posłów Stronnictwa Narodowego bezskutecznie interwenjowało o wypuszczenie aresztowanych na wolność. Starosta ukarał trybem administracyjnym kilku uczestników napadów na Żydów na różne terminy aresztu.

Agitacja antysemita nacjonalistów ukraińskich

(;) Agencja „Wschód“ donosi o antyżydowskich wystąpieniach ukraińskich nacjonalistów na terenie Małopolski wschodniej, podając, że wystąpienia te posiadają charakter masowy. W poszczególnych powiatach nacjonaliści ukraińscy w robocie swej antyżydowskiej wysunęli nazwisko Hitlera, którem w ulotkach i napisach starali się prowadzić antyżydowską propagandę. W całym szeregu wypadków m. in. na tle bojkotu monopolów państwowych przez nacjonalistów ukraińskich wybito szyby w domach i sklepach żydowskich. Były też częste wypadki, że nacjonaliści ukraińscy wyrwali w domach żydowskich ramy okienne, zrywali godła państwowe przy placówkach sprzedaży wyrobów monopolowych, godła te niszczyli i rzucali do błota. Wielu Żydów otrzymało listy z pogrózkami, był nawet wypadek, że groźno wysadzeniem domu żydowskiego w powietrze. Wzywano Żydów do opuszczenia „odnośnych miejscowości“, a równocześnie nawoływano udność ukraińską do nabywania towarów w ukraińskich kooperatywach przy równoczesnym ostrym bojkocie sklepów żydowskich. Zwolennicy OUN stosując bojkot ludności ukraińskiej, kupującej u Żydów w miejscowości Dubrawce pow. żydaczowski, wleli do studni znaczną ilość kreoliny. Sprawa wywołała wielkie oburzenie wśród samych Ukraińców, potępiających taką akcję trucielską stosowaną przez OUN. Wypadków wlewa nia kreoliny do studni było kilka.

Jak się dowiaduje Agencja „Wschód“ we wszystkich wypadkach władze bezpieczeństwa poczyniły bardzo ostre zarządzenia, celem ujawnienia sprawców, ukarania ich i zapobieżenia podobnym wystąpieniom na przyszłość.

Ultimatum Włoch pod adresem Albanii?

(;) „Daily Mail“ przynosi z Tirany wiadomość, wedle której Albania otrzymała od Włoch następujące ultimatum:

Wszystkie wyższe urzędy albańskie obsadzone mają być przez urzędników bądź to pochodzenia włoskiego, bądź też przez urzędników, którzy otrzymali wykształcenie we Włoszech; Albania musi odsprzedać Włochom swe twierdze, aeroplany i składy amunicji; Albania musi udzielić dymisji komendantowi policji Anglikowi sir Jocelynowi Percy oraz wszystkim angielskim oficerom, pozostającym w służbie policji albańskiej i zastąpić ich przez Włochów którzy pensję swoją dostawać będą wprost z Rzymu; Albania musi wypowiedzieć wszystkie swe traktaty handlowe z ościennymi państwami i przyszłe traktaty handlowe podlegać mają kontroli Włoch; we wszystkich szkołach albańskich ma być prowadzony język włoski jako język obowiązkowy; absolwenci albańskich szkół średnich którzy otrzymali stypendia, mogą zostać słuchaczami tylko uniwersytetów włoskich; rząd albański

Dr. Ch. Weiss

Lekarz chorób wewnętrznych i nerwowych

Tarnów, Nowy Świat 3 - powrócił

WTOREK, 29. SIERPNIA.

Kraków. (312.8) 11.57: Sygnał, hejnał. 12.05: Płyty. 12.25 Przegląd prasy, komunikat meteorologiczny. 12.35: Płyty. 12.55: Dziennik południowy. 13: Płyty. 15.25: Komunikat gospodarczy. 15.35: Muzyka symfoniczna (płyty). 17: Świetlica strzelecka. 17.15: Polska muzyka taneczna w wyk. kwartetu Górzyńskich. 18.15: „W warsztatach Gdyni“ — dr. F. Burdecki. 18.35: Recital śpiewaczy H. Leskiej (mzopr.), L. Urstein (akomp.). 19.05 „Stary Kraków“ — dr. J. Dobrzycki. 19.20: Rozmaitości, komunikaty. 19.40: „Na widnokręgu“. 20: Koncert, dyr. Ozimiński, L. Downar-Zapolska (opr.), L. Urstein (akomp.): Mendelssohn. Jaernefelt, Rubinstein, Paderewski. Thomas, Massenet, Czajkowski, w przerwach: dziennik wieczorny, wiadomości bieżące. 22: Wiadomości sportowe. 22.05: Recital śpiewaczy W. Pastówny (mzopr.), akomp. dyr. B. Wallek-Walewski: (Moniuszko, Greczaninow, Bizet, Bellini). 22.35: Komunikat meteorologiczny i policyjny. 22.40: Muzyka taneczna.

Warszawa (1411.8) 7—8: Sygnał czasu, pieśń poranna, gimnastyka, płyty, dziennik poranny, chwilka gospodarstwa domowego. 1.57—17: p. Kraków. 17: Skrzynka pocztowa. 17.15—19.05: p. Kraków. 19.05: Płyty. 19.20—23: p. Kraków.

Katowice (408.7) 7—8: p. Warszawa. 11.57—16.30: p. Kraków. 16.30: Recital śpiewaczy D. Fickówny (sopr.). 17: Audycja dla dzieci 17.15—19.05: p. Kraków. 19.05: Płyty. 19.20—23: p. Kraków.

Lwów (380.7) 7—8: p. Warszawa. 11.57—17: p. Kraków. 17: „Listy i programy“ — dyr. Petry. 17.15—19.05: p. Kraków. 19.05: Płyty. 19.20—23: p. Kraków.

Mediolan (331.4) 11.15. 13.30. 17.15: Muzyka lekka i taneczna. 20.35: „Czarny pierot“ — operetka Hajosa.

Rzym (441.2) 13. 17.15: Muzyka lekka. 20.15: Koncert życzeń. 20.45: Koncert wieczorny.

Praga (488.6) 10.10. 12.30. 14.50: Koncerty. 18.30: Kwartet śpiewaczy. 19.35: Muzyka saksofonowa. 20.35: Muzyka ludowa. 21.15: Słuchowisko.

Wiedeń (518.1) 12: Koncert ork. symf. 17.20: Koncert solistów. 19: Recital wioloncz. St. Aubera. 19.45: „Miłość i śmierć w operze“ — koncert pod dyr. K. Auderietha. 21.55: Koncert solistów.

—000—

REPERTUAR KINOTEATRÓW KRAKOWSKICH

ADRIA: „Sto metrów miłości“.

APOLLO: „Prawo do grzechu“.

ATLANTIC: „Skipper“ (Jackie Cooper, Mitzi Green, Jackie Searl, Robert Coogan).

DOM ŻOŁNIERZA: „Panienka z protekcją“ (Osi Oswald).

PROMIEN: „Natchnienie“ (Greta Garbo) i „Igranie z miłością“ (Henry Garat).

SŁOŃCE: „Arsen Lupin“ i „Flip i Flap“.

SZTUKA: „Transatlantyk“.

WANDA: „Baby“ (Ancy Ondra).

UCIECHA: „Tajemnicza wyspa“.

musi na nowo otworzyć szkoły katolickie które zamknął roku ubiegłego; gimnazjum francuskie w Gorica ma być przemienione na gimnazjum włoskie.

Wiadomość ta wywołała w Paryżu duże walenie. Prasa przyniosła ją narazie bez komentarzy, zaznaczając tylko, że należy wyczekać, czy wiadomość ta jest prawdziwa. „Intrasigean“ pisze na marginesie stosunków włosko-albańskich, że Jugosławia nie będzie mogła przejść nad tą sprawą do porządku dziennego.

Aktywność Mussoliniego tak wobec Austrii, jak i Albanii wywołuje w Europie głęboki niepokój.

PRZEGŁĄD GOSPODARCZY

Etatyzm grozi katastrofą drzewnictwa

(1) Przed kilkoma dniami obiegała całą prasę niepokojąca wiadomość dotycząca działalności Lasów Państwowych. Powołana do życia w swoim czasie przez Dyрекcję Lasów Państwowych agencja handlowa „PAGED”, mająca za zadanie ekspedycję drewna z Lasów Państwowych i sprzedaż komisową, ogłosiła w prasie, iż zakupuje na rynku krajowym sleeptry. Ogłoszenie to, świadczące o tem, iż „PAGED” rozpoczyna działalność czysto handlową o charakterze pośrednictwa wywołała w sferach drzewnych przygnębiające wrażenie, albowiem dopatrywano się w tem rozszerzenia i pogłębienia etatystycznej działalności Lasów Państwowych.

Rada Naczelna Związków Drzewnych w Polsce otrzymała ze wszystkich ośrodków regionalnych alarmujące wiadomości, świadczące o kolosalnym zaniepokojeniu, jakie wywołało w sferach drzewnych ostatnie posunięcie Lasów Państwowych. — Drzewnictwo prywatne, zarówno handel jak i przemysł drzewny, nie mogą zrozumieć tego posunięcia inaczej, jak jako akcję, skierowaną przeciwko inicjatywie prywatnej.

Sytuacja w prywatnym drzewnictwie i tak jest od lat kilku tragiczna, obecne zaś posunięcie Lasów Państwowych w kierunku rozpoczęcia działalności handlowej może do reszty zrujnować prywatne placówki drzewne, które nie wytrzymają konkurencji placówki handlowej, popieranej przez Lasy Państwowe, nieplacującej podatków i świadczeń socjalnych, operującej funduszami i kredytami państwowymi.

Zaniepokojenie w sferach drzewnych jest tem większe, że rozszerzenie działalności Lasów Państwowych następuje w krótkim zaledwie czasie po oświadczeniu wybitnego przedstawiciela Rządu P. Ministra Lechuńskiego na ostatnim zjeździe gospodarczym B. B. W. R., który stwierdził, iż „okres koniecznej bezpośredniej ingerencji Państwa, jako przedsiębiorcy w procesy produkcyjne, jest już raczej zamknięty”. Jednocześnie zaś wiadomo, że ma być powołana do życia Rada Gospodarki Drzewnej, która ma opinować o wszelkich sprawach, dotyczących się drzewnictwa w Polsce. Sfery

drzewne nie mogą więc zrozumieć tych sprzeczności w polityce gospodarczej władz, jakich jesteśmy świadkami w dziedzinie polityki drzewnej. — Nie jest bowiem do pomyślenia, by sfery drzewne mogły mieć zaufanie do powoływanej do życia Rady Gospodarki Drzewnej, jeżeli w przededniu powstania tej instytucji czynione są tak radykalne posunięcia Lasów Państwowych przeciwko drzewnictwu prywatnemu.

Wobec ogromnego zaniepokojenia, które istnieje w sferach drzewnych, delegacja Rady Naczelnej Związków Drzewnych w osobach p. Prezesa hr. Ostrowskiego i Dyrektora Dra W. Czerwińskiego udała się do Prezydium Rady Ministrów i złożyła obszerny memoriał P. Ministrowi Lechnickiemu z prośbą o zainteresowanie się tak poważnym dla całego drzewnictwa zagadnieniem. Ta sama delegacja odbyła również konferencję z p. Dyrektorem Departamentu Ekonomicznego Min. Rolnictwa, Kosem, któremu przedstawiła cały szereg postulatów w związku z ostatnimi posunięciami Lasów Państwowych.

Jednocześnie delegacja, składająca się z pp. radcy L. Milsztejny i Dyrektora Dr. W. Czerwińskiego odbyła konferencję z P. Ministrem Klarnierem, Prezesem Związku Izb Przemysłowo-Handlowych w Polsce, którego prosiła o zainteresowanie się całym problemem i wzięcie w obronę zagrożonego w swych podstawach drzewnictwa prywatnego.

Jak widać z powyższego, nowy akt pogłębienia etatystycznej polityki Lasów Państwowych wywołał ogromne poruszenie w drzewnictwie. Dowodem zaniepokojenia są alarmujące wiadomości ze wszystkich ośrodków drzewnych, domagających się interwencji u władz najwyższych.

Sądzimy, że zagadnienie jest bardzo poważne. — sytuacja drzewnictwa jest doprawdy katastrofalna i ma ono prawo oczekiwać obrony i opieki w pierwszym rzędzie ze strony Min. Przemysłu i Handlu, które nie może przyglądać się ze spokojem temu, jak Lasy Państwowe rujnują tysiące placówek przemysłu i handlu drzewnego

Przed akcją oddłużeniową w przemyśle

(1) „Gazeta Handlowa” donosi, że w najbliższym czasie rozpocznie się okres wyjątkowej pracy rządu w kierunku przeprowadzenia dalszego uzdrowienia stosunków gospodarczych w państwie. Przedewszystkiem będą podjęte prace, mające na celu oddłużenie przemysłu i związaną z tem akcją likwidacji jednostek, niedających się uratować. Do skutecznego tego programu potrzebne będą pewne zmiany w projekcie kodeksów o zobowiązaniach i handlowym. Jak wiadomo, ponadto przewidziana jest również nowelizacja ustaw o postępowaniu upadłościowym i układowo-zapobiegawczym.

Rokowania handlowe Polski

(1) Jak donosiliśmy, projekt nowej ustawy celnej znajduje się już w ostatnim stadium redakcyjnym. Obecnie, po uzgodnieniu projektu przez zainteresowane Ministerstwa, został on przesłany do Prezydium Rady Ministrów. Należy się spodziewać, że ustawa celna wejdzie w najbliższym czasie pod obrady Rady Ministrów, poczem ukaże się w formie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o postępowaniu celnym. Jak słychać, przy ostatecznej redakcji ustawy celnej uwzględnione zostały w bardzo poważnym stopniu postulaty sfer gospodarczych. Wejście ustawy celnej w życie należy się spodziewać we wrześniu lub w początku października b. r. Dnia 10 października

wchodzi również w życie nowa polska taryfa celna. W związku z tem stała się aktualna reorganizacja taryfy konwencyjnej. Jak wiadomo, w związku z tem przyspieszone zostały rokowania o nowe traktaty handlowe z poszczególnymi państwami. Tak więc parafowany został nowy traktat handlowy z Austrią podczas obrad światowej konferencji gospodarczej w Londynie, przy czem traktat ten zawiera listę zniżek celnych. Z dniem 1 czerwca b. r. podpisany został z Belgią nowy protokół traktatu. Dnia 3 września r. b. mają się rozpocząć rokowania z Francją, a w połowie września z Czechosłowacją, wreszcie przewidywane są dalsze rokowania celne z Wielką Brytanią.

Zjazd Izb Przem.-Handlowych

(1) Prezydium związku izb przemysłowo-handlowych zwołało na dzień 7 września zjazd członków delegowanych przez poszczególne izby dla omówienia nader poważnych zagadnień, związanych z zamiarem ogłoszenia kilku rozporządzeń.

Omawiane będą sprawy w związku z projektami ustawy górniczej rozporządzenia o drobie i o zwierzętach rzeźnych, o praktyce lekarskiej itd.

Ponadto omówiona ma być sprawa niektórych posunięć w dziedzinie podatkowej a to wobec stale padającej zdolności płatniczej ogółu społeczeństwa.

Postulaty podatkowe przedstawicieli handlowych

(1) Delegacja Stow. Przedstawicieli Handl. zwró

Przy astmie, chorobach serca, sierpieniach płucnych i płucnych, zolacji, rachityzmie, powiększeniu gruczołu tarczycowego i wólcach naturalna woda gozka Franciszka-Józefa stanowi istotny środek, regulujący funkcje przewodu pokarmowego.

cila się z prośbą do dyr. dep. podatków w Min. Skarbu o oparcie wymiaru nadzwyczajnej daniny majątkowej od komisantów, zastępujących przedstawicielstwa, nie opłacające podatku przemysłowego, na podstawie prowizji, zarobionej w 1931 r., a nie na podstawie obrotu towarowego.

Delegacja stowarzyszenia poruszyła również sprawę scalenia podatku obrotowego przy sprzedaży zapalek, wskazując na to, że scalenie zapewniłoby stały wpływ podatkowy i przyczyniłoby się do uporządkowania stosunków w handlu zapalnikami.

W sprawie terminatorów rzemieślniczych

(1) Izba Rzemieślnicza w Krakowie przypomina, iż na podstawie przepisów, regulujących sprawy terminatorów w okręgu Izby Rzemieślniczej w Krakowie, zatwierdzonych przez Ministra Przemysłu i Handlu dnia 10. stycznia 1930 r., kandydatów na uczniów rzemieślniczych wolno tylko przyjmować do nauki wtedy, gdy przedstawia świadectwo ukończenia 15-tu lat życia, świadectwo lekarza, wskazanego przez inspekcję pracy, że dana praca nie przekracza sił kandydata, świadectwo o uzdolnieniu zawodowym, wydane przez Instytut Badań Psychotechnicznych, jeżeli Instytut taki w miejscu zamieszkania względnie zatrudnienia kandydata istnieje, zezwolenie władzy rodzicielskiej lub opiekuńczej, oraz dowód z wykonania obowiązku szkolnego. Naukodawca, po myśli obowiązujących przepisów ustawy przemysłowej, oraz przepisów, regulujących sprawy terminatorów, obowiązany jest zapisać ucznia na naukę do szkoły dokształcającej zawodowej, jak również przestrzegać, aby uczeń regularnie uczęszczał na naukę dokształcającą zawodową.

Rzemieślnik uprawniony do przyjmowania uczniów na naukę, może przyjmować uczniów w liczbie, nieprzekraczającej liczby ustalonej rozporządzeniem Wojewody Krakowskiego z dnia 1. III. 1933 r. (Krakowski Dziennik Wojewódzki Nr. 6 z dnia 15. III. 1933 r. poz. 50).

Winni niestosowania się do przepisów i zarządzeń wydanych przez Izbę Rzemieślniczą na podstawie przepisów regulujących sprawy terminatorów, ulegają karze porządkowej do zł. 20., omdo nie zaś do rozporządzenia Wojewody Krakowskiego, karom przewidzianym w art. 126 do 129 prawa przemysłowego.

Odwózka bagażu do domu — słabo wykorzystana

(1) Jak już donosiliśmy, koleje państwowe wprowadziły odwózkę bagażu z miejsca nadania bezpośrednio na miejsce przeznaczenia, t. j. do mieszkania, które właściciel bagażu wskaże. Dopłata z odwózką do mieszkania wynosi w Warszawie i Łodzi po zł. 1.80 za pierwsze 50 kg., w Poznaniu Lwowie Podzamczu 80 gr., w Krakowie i Katowicach po 50 gr.; w Krynicy i Zakopanem po 40 gr.; za każde dalsze rozpoczęte 50 kg. dolicza się tylko połowę wyżej podanej opłaty. Jedynie w Gdyni i Bydgoszczy za każde 50 kg. dolicza się po 75 gr. Odwózka dokonywana jest przez kolejowe przedsiębiorstwa dowozowe. Jak nas informują, publiczność — przynajmniej dotychczas — korzysta z tej inowacji w minimalnej mierze.

Nowe cła w St. Zjednoczonych?

(1) Donoszą z New Yorku, że rząd amerykański zamierza wprowadzić w najbliższym czasie nowe cła na szereg towarów, a w szczególności na stal, cement, obuwie i kauczuk. Cła na żelazo mają być znacznie podwyższone.

Listy z Trzeciej Rzeszy

Pod batem swastyki

Hakenkreuzlerowski obóz w Norymberdze. — Prasa mówi o nowoczesnej wędrówce ludów. Przykład sztuki organizacyjnej a odwrotna strona propagandy.

(Korespondencja własna).

Berlin, w sierpniu. (Centropress).

*W Niemczech dotychczas nie został zakończony sezon wielkich uroczystości, defilad i manifestacji. Po niedawnej paradzie 82 tysięcy ludzi S. A., którzy defilowali na Tempelhofie i po wielkiej defiladzie S. S., hitlerowskie Niemcy przygotowują już nową uroczystość ludową, która odbędzie się w pierwszym tygodniu września w Norymberdze. Będzie to uroczyste zgromadzenie partii narodowo-socjalistycznej, jak urzędowo uroczystość tę miano wano. Wszystkie pisma pełne są reklamowych notatek, jakich w olbrzymich ilościach dostarcza prasie ministerstwo propagandy. W pismach obliczają, ile metrów kwadratowych zużyje się na budowę namiotów, ile cetnarów materjałów wybuchowych zużyje się na różne fajerwerki, ile trzeba będzie żywności dla wyżywienia uczestników; innemi słowy, społeczeństwo niemieckie ma się ponownie przekonać, co wszystko może dziać się w „Trzeciej Rzeszy“ i na co rząd hitlerowski ma pieniądze. Według dotychczasowych wiadomości do Norymbergi zjedzie się na te uroczystości przeszło 400.000 uczestników. Ci przyjadą pociągami. Oprócz tego przybędzie publiczność samochodami. Samych tylko funkcjonariuszy przybędzie do tego starodawnego miasta niemieckiego około 164.000, aby wysłuchać orędzia Hitlera. Kanclerz Adolf już sam osobiście był w Norymberdze, aby przekonać się, jakie przygotowania poczyniono i czy postarano się o odpowiednie ulokowanie tysięcy uczestników. On też wydawał wskazówki, według których czynione były wszelkie przygotowania. Prasa hakenkreuzlerowska stale podkreśla, że podobnej imprezy Niemcy jeszcze nigdy dotąd nie widzieli. Uroczystości w Norymberdze swe mi rozmiarami i wspaniałością przewyższają będą wszystkie dotychczasowe parady i manifestacje. Jeżeli wielki fajerwerk, jakiego byliśmy świadkami w Tempelhofie berlińskim w dniu 1 maja był wspaniałym widowiskiem, to jak Goebbels zapewnia, fajerwerk wypuszczony w Norymberdze będzie o wiele wspanialszy. Sprzedaż biletów wstępu po 50 fenigów ma pokryć wszelkie imprezy. Miasto narazie stara się jeszcze o znalezienie mieszkań dla przybyszów i rekwiruje wszystkie wolne pokoje w mieszkaniach prywatnych i hotelach. Większość uczestników jednak obozować będzie pod gołym niebem. Cała okolica Norymbergi zamieniona zostanie w wielkie obozowisko wojskowe. Prasa hakenkreuzlerowska już obecnie krzyczy na całe gardło: „Będzie to nowoczesna wędrówka ludów i wzorowy przykład naszej sztuki organizacyjnej“.

Nie może być wprawdzie żadnych wątpliwości co do rozmiarów i wspaniałości norymberskich uroczystości, ale faktem jest, że już obecnie w Niemczech społeczeństwo czuje się znużone takimi imprezami i że propaganda hitlerowska nie znajduje już takiego gruntu jak przed kilku jeszcze miesiącami. Dużo jest takich imprez, które nie spotkały się z sympatją społeczeństwa hitlerowskiego. Klasycznym tego dowodem jest chociażby tylko wystawa urządzona na cześć Schlagetera, która wcale nie spełniła pokładanych w niej nadziei. Trzeba rzeczywiście zadać sobie pytanie, czy hakenkreuzlerzy mogą sławić dziś Schlagetera, który, jak wiadomo skazany został przez Francuzów na śmierć przez rozstrzelanie za zamach bombowy na pociąg towarowy. Schlagetera sławiono jako pierwszego bohatera hakenkreuzlerowskiego, chociaż nigdy do szeregów ha-

kenkreuzlerowskich nie należał i jako katolik z przekonania napewno dziś wcale nie przyznawałby się do S. A. czy S. S. Ale partja potrzebuje bohatera i dlatego urządzono na jego cześć wystawę, której robiono bombastyczną reklamę nie tylko w prasie ale i radju. Wystawa rzeczywiście ma charakter pietyzmu, ale po 15 VIII., kiedy zostanie zwinięta, prasa napewno nie opublikuje liczby zwiedzających wystawę bo liczba ta będzie śmiesznie mała. Niedawno jedno z pism koncernu Scherla zamieściło notatkę, w której powiada się, że liczba zwiedza-

jących jest tak mała, że jest to hańbą dla stolicy rzeszy. Z wyjątkiem kilku bojowników frontowych, członków S. A. i S. S. oraz inwalidów wojennych nikt nie przyszedł zwiedzić wystawy. Społeczeństwo niemieckie pozostało raczej w domu. Brak wogóle zainteresowania, chociaż bilet wstępu kosztuje tylko 20 fenigów a dla dzieci i bezrobotnych tylko 10 fenigów. Jest to tylko dowodem tego, że obecnie już nawet najkrzykliwsza reklama podobnych imprez jest bezskuteczna. Dziś dużo jest w Niemczech ludzi, którzy, czytając o przygotowaniach do uroczystości norymberskich, o fajerwerkach jakie mają być tam wypuszczane, w duchu zapytują, kto to wszystko zapłaci; ale o koszty i czynniki, które kosztowną tę imprezę mają zapłacić, pytają tylko i tylko w duchu... Głośno o tem mówić nie wolno, bo można znaleźć się od razu w obozach koncentracyjnych.

Z. R.

—oOo—

NA HORYZONCIE POLITYCZNYM

Francja i Anglia zaniepokojone aktywnością Mussoliniego

*Dopiero teraz wychodzą na jaw szczegóły, które rzucają dużo światła na konferencję Mussoliniego z Dollfusem w Riccione. „Daily Mail“ przynosi od swego rzymskiego korespondenta następujące wiadomości: Mussolini, Gömbös i Dollfuss ustalili między sobą: 1) Austrija otrzymuje w porcie trjesteńskim wolną strefę; 2) Austrija tworzy flotę handlową z bazą w Trjeście; 3) Austrija koncentruje swój handel zagraniczny o ile możności, orjentując się na Trjест, który ma się też stać ośrodkiem emigracji austriackiej; 4) Wochoy udzielają to-

warom austriackim przywilejów celnych; 5) Włochy przyczyniają się do rozwoju eksportu austriackiego w ten sposób, że wszystkie przez państwo włoskie kontrolowane organizacje sprowadzają potrzebne sobie towary w pierwszym rzędzie z Austrii.

Rokowania między Włochami a Węgrami przyniosły tym ostatnim poważne koncesje, a m. in. przyrzeczenie Włoch zakupu nadwyżki kukurydzy, która nie została sprzedana w innych krajach.

Te wiadomości dziennika angielskiego potwierdza też paryskie pismo „Intransigeant“. Cała prasa francuska, aczkolwiek nie uderzyła na alarm, między wierszami ostrzega jednak Austrię przed wprzagnięciem się zupełnie w służbę gospodarczych interesów Włoch.

(;) Oto scena z pobytu Dollfussa w Riccione. Mussolini, jak przystało na prawdziwego sportsmena, wypłynął naprzeciw jachtu, na którym znajdował się Dollfuss. A oto wracają: we środku Dollfuss, za prawo Mussolini

Zamówienia telefoniczne

na prenumeratę
„Nowego Dziennika“
zgłaszać można na Nr 102-79
„Nowy Dziennik“
dostarczony będzie
na zą, utrż po zamówieniu

REPERTUAR KINOTEATRÓW KRAKOWSKICH

ADRIA: „Sto metrów miłości“.
APOLLO: „Prawo do grzechu“.
ATLANTIC: „Skippy“ (Jackie Cooper, Mitzi Green, Jackie Searl, Robert Coogan).
DOM ŻOLNIERZA: „Panienska z protekcją“ (Osi Oswald).
PROMIEN: „Natchnienie“ (Greta Garbo) i „Igra nie z miłością“ (Henry Garat).
SŁONCE: „Arsen Lupin“ i „Flip i Flap“.
SZTUKA: „Transatlantyk“.
WANDA: „Baby“ (Anny Ondra).

KRONIKA

SIERPIEN

29

WTOREK

7 Elul 5693

Wschód
słońca
4 m. 33Zachód
słońca
18 m. 16

— **DZIŚ NOCNY DYŻUR APTEK:** Rynek A—B 43, ul. Gertrudy 1, Krowoderska 74, Kosaopnickiej 4, Krakowska 9, Mogilska 16 i plac Zgody 18.

— **OSOBISTE.** Prezes krakowskiej Izby Kontroli Państwowej dr. Włodzimierz Kraus powrócił z urlopu wypoczynkowego i objął z dniem 28 m. urzędowanie.

— **GODZINY URZĘDOWANIA W MAGISTRACIE.** Począwszy od 1 września br. wprowadza się godziny urzędowe w wydziałach i biurach zarządcy miejskiego, urzędach miejskich oraz zakładach i instytucjach miejskich od 8—15, a w soboty od 8—13³⁰.

— **WYCIECZKA DO OJCOWA.** Biuro Turystyczne Związku Strzeleckiego w Krakowie, ul. Długa 39, I. p. urządza w niedzielę dnia 3 września wycieczkę kołami do Ojcowa, celem dania możności mieszkańcom Krakowa zwiedzenia grot i ruin zamku Wyjazd z Krakowa o godz. 8-mej rano z Rynku Kleparskiego (wylot ul. Długiej), powrót w godzinach wieczornych. Cena przejazdu w obie strony oraz obiad z 3-ch dań i wstęp do grot wraz z przewodnikiem zł 3.50 od osoby. Zgłoszenia codziennie od godz. 3—7 wiecz., w sobotę od 3—5 pop. w Biurze Turystycznym. Ilość miejsc ograniczona. Wrazie niepogody wyjazd w przyszłą niedzielę.

— **PRACOWITY DZIEŃ POGOTOWIA RATUNKOWEGO.** Rozpoczęty wczoraj po 5-tygodniowym strajku murarzy sezon budowlany zaznaczył się zaraz na wstępie nieszczęśliwym wypadkiem: Na budowie przy ul. Szerokiej 1. 38 spadł z rusztowania Stanisław Jachimiek (lat 39) majster mularski, doznając kontuzji na głowie i nogach. — Nadto opatrzył lekarz pogotowia dwie ofiary krewkich mężczyzn: 22-letnią Antoninę Soboniównę, służącą zam. przy ul. Dietla 58, pobitą przez Władysława Burdę, oraz 24-letnią Weronikę Gadulanek również służącą, którą pobili na podwórku domu przy ul. Wawrzyńca 11, dozorca wspomnianego domu. Tłum zająścia nieporozumienia podwórzowe. — Wreszcie udzielono pierwszej pomocy 40-letniej Marji Stępniewskiej, służącej na plebanii w Pleszowie pod Krakowem, która w zamierze samobójczym wypita pewną ilość kwasu solnego, zmieszanego z jodyną. Desperatkę przewieziono do szpitala św. Łazarza. Powód zamachu samobójczego nieustalony.

— **DZIELA „NIEZNANYCH SPRAWCÓW”.** Nie wysłedeni złodzieje zakradli się przez odważenie prętów żelaznych we drzwiach sklepu cukierniczego Hani Kwalbasser przy ul. Rakowickiej 10 przyczem skradli gotówkę 42 zł i większą ilość czekolady ogólnej wartości 280 zł. — W nocy z dnia 26 na 27 bm. włamano się do mieszkania Maksymiljana Morgenbessera przy ul. Zwierzyńckiej 29, gdzie po rozpruciu kasy ogniotrwałej skradziono parę koleczków turkusowych wart. 20 zł, łańcuszek złoty do zegarka męskiego wart. 200 zł i 1 miniaturową lokomotywę. — Lidwin Stanisław przedsiębiorca piaskarski zam. przy ul. Skawińskiej 11 zgłosił, że w nocy z dnia 26 na 27 bm. nieznani sprawcy rozmyślnie uszkodzili stojący na Wiśle galar, który wskutek uszkodzenia utonął. Szkoda wynosi około 2.000 zł.

KAWA: mienianka No 2 na białą
Cena zł 10.50 kg Polaca

M. JAWORNICKI, Kraków, Rynek Gł. 44

**DYWANY, CERATY, LINOLEUM
A. NUSSBAUM, DIETLA 45**

(:) **KONKURS NA PLAKAT ELIDA.** Rozpisany konkurs na plakat reklamowy firmy Elida wywołał ogromne zainteresowanie w sferach artystycznych. Ogółem nadesłano około 200 prac. Sąd konkursowy przyznał I. nagrodę zł. 900 p. Tadeuszowi Gronowskiemu II. nagrodę zł. 600 p. Janowi Poljaskiemu oraz trzy III-cie nagrody po zł. 500 pp. Nowickiemu I. Sendeckiel, Zygmuntowi Glinickiemu i Leodii Nadelmannównie. Wystawa prac nagrodzonych i wyróżnionych odbędzie się w I. P. S. w początkach września br.

Obchód 400-nej rocznicy urodzin króla Stefana Batorego

Przyjazd Prezydenta Rzplitej i delegacji węgierskiej do Krakowa

Jak wiadomo, z okazji 400 ej rocznicy urodzin króla Stefana Batorego, którego szczątki spoczywają w grobach królewskich na Wawelu, przybędzie we środę, 30 bm do Krakowa delegacja węgierska z prymasem Węgier ks. kardynałem Seredi i ministrem Kallay'em na czele. Uroczystości uświetni swoją obecnością p. Prezydent Rzeczypospolitej, który przybywa do Krakowa we środę, 30 bm Prezydent miasta wydał w związku z tem odezwę do mieszkańców Krakowa, w której wzywa do dekorowania domów w dniach 30, 31 bm. i 1 września chorągwiami o barwach polskich i węgierskich.

Program uroczystości jest następujący: środa 30 bm. godz. 18⁴⁷ przyjazd i powitanie delegacji na dworcu kolejowym; czwartek 31 bm. godz. 9³⁰

uroczysta msza w Katedrze na Wawelu i modły przy grobie króla Batorego. Udział wezmą Pan Prezydent R. P., delegacja i wycieczka węgierska oraz kolonja węgierska, reprezentanci władz, konitiet przyjęcia oraz szersze sfery obywatelstwa. Po mszy nastąpi zwiedzanie Zamku Król. i Wystawy Sobieskiego na Wawelu; godz. 14³⁰ wyjazd wycieczki do Wieliczki i zwiedzanie salin; godz. 17—18 pan Prezydent R. P. przyjmie a) prezydium miasta Krakowa, b) delegację węgierską; godz. 20 uroczysta Akademia w teatrze im. J. Słowackiego; godz. 22 Raut na Wawelu, wydany przez p. Prezydenta R. P.; piątek 1 września przedpołudniem dalsze zwiedzanie miasta przez wycieczkę węgierską, godz. 15⁰⁵ odjazd wycieczki do Warszawy.

Zamknięcie międzynarodowego kongresu historyków w Krakowie

(:) W niedzielę wieczór przybył do Krakowa z Warszawy specjalny pociąg, wiozący uczestników międzynarodowego kongresu historyków, którzy przybyli do Krakowa na oficjalne zamknięcie obrad kongresu. Na dworcu oczekiwali goście przedstawiciele krakowskiego świata naukowego i po krótkim powitaniu goście udali się do zarezerwowanych dla nich kwaterek w hotelach. Miejskim Domu Wycieczkowym itd. Jak nas poinformował przedstawiciel komitetu przyjęcia docent dr. Feldmann na konferencji prasowej, krakowski komitet przyjęcia, na czele którego stanął J. M. rektor Kutrzeba, nie liczył się z tak tłumnym napływem gości do Krakowa. Myślano że znaczna część uczestników kongresu, wyczerpana bardzo intensywnym programem zajęć w Warszawie zrezygnuje już z wzięcia udziału w zakończeniu Kongresu. Tymczasem przybyło do Krakowa ponad 600 osób, czyli niemal że wszyscy uczestnicy kongresu w Warszawie. Mimo tak liczego napływu gości do Krakowa komitet przyjęcia zdał wzorowo egzamin sprężystego działania, wszystkich bowiem 600 uczestników kongresu znalazło natychmiast odpowiednie umieszczenie i wogóle organizacja techniczna całego przyjęcia wypadła bez zarzutu. Uczni. jak to często z uczonymi bywa, są rozróżnieni lubja guścić bagaże. i otóż — jak informuje doc. dr. Feldmann — wszystkie zagubione lub pozapominane w Warszawie bagaże panów profesorów szczęśliwie już odnalezły się i przybyły nienaruszone do Krakowa.

Wczoraj, o godzinie 10-tej rano odbyło się uroczyste posiedzenie Kongresu w auli uniwersyteckiej, na którym piękne przemówienie w języku francuskim wygłosił rektor Kutrzeba, podkreślając rolę historii w życiu narodu polskiego. Przemówienie p. rektora nacechowane było wielką serdecznością w stosunku do gości zagranicznych.

Ponieważ aula uniwersytecka okazała się za mała i nie mogła pomieścić tylu uczestników, przeto ostatnie plenarne posiedzenie kongresu odbyło się w wielkiej sali Domu Katolickiego. Tutaj wygłoszone zostały dwa końcowe referaty mianowicie

referat prof. Nabholz z Zurychu o stosunku między historią polityczną a gospodarczą oraz niezmiernie ciekawy odczyt prof. Rostowcewa z Yale University (USA) o małowidłach biblijnych w odkopanej synagodze azjatyckiej (Dura-Europos) z r. 260 po Chr.

Posiedzenie zakończyło się przemówieniem znakomitego historyka angielskiego prof. Temperleya z Cambridge, który został wybrany prezesem komitetu międzynarodowego nauk historycznych.

Po posiedzeniu plenarnem rektor U. J. podejmował gości śniadaniem w Starym Teatrze, przyczem wygłoszono szereg toastów, utrzymanych w tonie niezmiernie serdecznym. W godzinach popołudniowych zwiedzali goście wystawę pamiątek uniwersyteckich, wystawę druków, rycin i rękopisów z epoki Batorego, urządzonej w Bibliotece Jagiellońskiej oraz Zamek Wawelski. Goście z ogromnym entuzjazmem wyrażali się o Krakowie i jego zabytkach. W godzinach wieczornych odbył się na cześć gości raut, wydany przez prezydium miasta.

W dniu dzisiejszym goście w dalszym ciągu zwiedzają zabytki miasta, popołudniem zaś zwiedzają saliny w Wieliczce. Wieczorem odbędzie się raut w pałacu pod Baranami, wydany przez hr. Potockiego.

Z Krakowa część gości wyjedzie do Zakopanego i Pienin, część do Wilna i Białowieży, część do Gdyni i na wybrzeże polskie, część wreszcie wyjedzie do Lwowa, Truskawca i Drohobycza.

Goście zagraniczni nie mają dość słów zachwyty dla gościnności i serdeczności, która ich przez cały czas pobytu w Polsce otacza.

Jak nas poinformowano na konferencji prasowej, uczeni zagraniczni przybyli z następujących krajów: Francja 82 delegatów, Hiszpania 10, Włochy 51, Niemcy 42, Norwegia 9, Anglia 35, Stany Zjednoczone 18, Egipt 3, Rosja sowiecka 9, itd. Wśród przybyłych delegatów znaleźli się cały szereg znakomitych uczonych-historyków żydowskich którzy brali ożywiony udział w obradach specjalnej sekcji żydowskiej Kongresu.

Żydowscy artyści plastycy w sztuce współczesnej

Pod tym tytułem ukażą się wkrótce monografie żydowskich artystów plastyków pod redakcją dra Emila Schinagla.

Celem uzupełnienia monografii uprasza się artystów malarzy i rzeźbiarzy o nadsyłanie krótkich życiorysów z podaniem: 1) daty i miejsca urodzenia, 2) miejsca stałego pobytu, 3) etapów studiów, 4) udziału w wystawach, 5) wyjątków z krytyki, 6) jednej kliszy siatkowej lub freskowej (cynkotypji) nie przekraczającej wymiarów 8/10 cm.

Uprasza się o jaknajrychlejsze nadsyłanie tychże, najdalej do dnia 15 września br., ponieważ po tym terminie redakcja monografii zostanie ostatecznie zamknięta. Adres: dr. Emil Schinagel, Kraków, ul. św. Filipa 1. 6, V. p.

Włoszech, (Uniwersytety, Politechniki, Akademie). Student, pragnący jakiegokolwiek informacj., powinien załączyć międzynarodowy znaczek poczt.

WP. Dyrektorowi Pawłowi Tisłowskowi z powodu dotkliwej straty przesyła wyrazy głębokiego współczucia

Personel Podgórskiej Spółdzielni Kredytowej
2763k

— **ŻYDOWSKA ŚREDNIA SZKOŁA HANDLOWA W KRAKOWIE** zawiadamia, iż dotychczasowe wpisy odbywają się nadal w lokalu własnym przy ul. Mikołajskiej 9 w godz. 9—1 i od 5—7. 3333x

— (:) **GIMNAZJUM „TACHKEMONI”** (szczegółne uwzględnienie Tnachu i Talmudu, wychowanie religijne), przyjmuje wpisy dodatkowe do kl. IV, V. i VI. gimn., w kancelarii szkoły, ul. Miodowa 26.

— (:) **CIRCOLO STUDENTESCO EBRAICO, MILANO (ITALIA)** Via T. Salvini N. 4. (Oficjo Informazioni) udziela wszelkich informacji oraz załatwuje przyjęcia dla studentów Żydów, pragnących studiować na wszystkich, wyższych uczelniach we

Okres egzaminów wstępnych na Uniwersytecie zbliża się

kandydaci i kandydatki na medycynę, farmację, dentystykę i weterynarię z niepokojem oczekują egzaminów.

Wiadomo, jak trudnym jest samodzielne zorientowanie się w ogromie materiału obejmującego nauki przyrodnicze. Wybór faktów ważnych i zasadniczych z pośród nawału szczegółów, ogólna orientacja w zakresie wiedzy przyrodniczej, zdolność wypowiadania się w piśmie, oto niektóre z postulatów, wymaganych od maturzysty, wstępującego na medycynę, farmację, dentystykę lub weterynarię. Aby przyjąć z pomocą zainteresowanym lekarze organizują wzorem lat ubiegłych w Warszawie cykl wykładów dla nowowstępujących na powyższe wydziały. Program obejmuje podstawowe wiadomości z zakresu: anatomii, fizjologii, higieny, biologii, fizyki, chemii, patologii ogólnej, przyrodolecznictwa, farmakologii itd.

Kurs prowadzony będzie systemem seminaryjnym, rozpocznie się dnia 5-go września, trwać będzie dwa tygodnie. Zapisy przyjmuje się i informację udziela: Warszawa, ul. Warecka 11, m. 31, tel. 710-66 w godzinach od 6-tej do 8-mej wieczorem. Adres dla listów: kursy uniwersyteckie, Warszawa, ul. Warecka 11, m. 31. (:)

GIEŁDA KRAKOWSKA

Kraków, 28. 8. 1933. Akcje utrzymane. Dolar chwiejny.

Papiery procentowe: 4-proc. Pren. Poż. dolarowa 49, 3-proc. Poż. budowlana 39.

Zebrań giełdowe zaznaczyło tendencję na ogół utrzymaną. Zaopatrzenie ograniczo do minimum. Ruch słaby. Robiono jedynie 3-proc. Poż. budowlaną i 4-proc. Prem. Poż. dolarową po kursach ustalonych bez zmiany. Obroty małe. 4-proc. Prem. Poż. inwestycyjna w płaceniu 103 bez notowania.

Na pogiełdziu zupełny zastój.

Waluty i dewizy oficjalnie bez transakcji.

Na rynku walutowym w obrotach prywatnych i międzybankowych tendencja chwiejna. Koło południa panował nastrój lekko mocniejszy. Zainteresowanie nieco żywsze. W godzinach przedpołudniowych robiono dolarem w ramach 6.18—6.22, koło południa wzmożnił się i płacono od 6.23—6.30, czeki bankowe 6.25—6.30. Bank Polski płacił za dolara 6.10. Z innych walut Funt szterling 28.50—28.80 słabiej Frank szwajcarski 173—173.50 Marka niemiecka gotówka 211—212.50, wypłata 212.50—213.50.

GIEŁDA WARSZAWSKA

Warszawa, 28. 8. PAT. Akcje: Bank Polski 83, 85, Lilpop 11 i pół, 11.45, 11 i pół, Ostrowiec ser. B. 51, Starachowice 10.15 mocniej. Pożyczki: 3-proc. budowlana 38.40, 38 i pół, 4-proc. inwestycyjna 104 i pół, 5-proc. konwersyjna 48 i trzy czw., 5-proc. kolejowa 43 i pół, 4-proc. dolarowa 48 i pół, 7-proc. stabilizacyjna 51, 51 i jedna czw., 10-proc. kolejowa 104, Listy zast. BGK. bez zmiany.

Dewizy: Belgja 124.85, 125.16, 124.54, Londyn 28.73, 28.72, 28.87, 28.57, Nowy Jork 6.29, 6.33, 6.25, Nowy Jork telegr. 6.30, 6.34, 6.26, Paryż 35.01, 35.10, 34.92, Praga 26.50, 28.56, 26.44, Szwajcaria 173.10, 173.53, 172.67, Włochy 47.25, 47.48, 47.02, Berlin pryw. 213.12 niejednolita.

GIEŁDA POZNAŃSKA

Poznańska giełda zbożowa z dnia 28. 8. 1933. Ceny transakcyjne: żyto 45 ton 13.35. Ceny orientacyjne: na odmiennych warunkach żyto 135 ton 12—13 i pół, otręby żytnie 8—8 i pół. Ogólne uspośobienie spokojne.

GIEŁDA ZURYCHSKA

Zurych, 28. 8. PAT. Paryż 20.23 i trzy czw., Londyn 17.60, Nowy Jork 3.60 i pół, Belgja 72.10, Włochy 27.32, Berlin 122.90, Wiedeń 73.80, noty 57.90, Praga 15.30, Warszawa 57.80, Bukareszt 3.08.

POŻYCZKI POLSKIE W NOWYM JORKU

Nowy Jork, 26. 8. Z powodu soboty, giełda efektów nieczynna.

GIEŁDA METALI W LONDYNIE

Londyn, 28. 8. Cynk dost. natychm. 171/16, termin 171/8, cyna natychm. 217—217 1/4, termin 216 7/8—217, Bank 223 3/4, Straits 223 3/4, ołów natychm. 123/16, termin 127/16, miedź natychm. 35 7/8—36, termin 36 1/8—36 3/16, Elektrolyt 59 3/4—40 3/4.

Sensacyjna dymisja najbliższego współpracownika Roosevelta

Pomyślne widoki uregulowania kwestji długów wojennych

Waszyngton, 28. 8. (R) Zastępca sekretarza stanu i jeden z najbliższych współpracowników prezydenta Roosevelta, prof. Raymond Moley podał się do dymisji, która została przyjęta.

Miedzy prof. Moleym a sekretarzem stanu Hullem istniały od pewnego czasu wielkie różnice w zapatrywaniach na sprawy gospodarcze i finansowe, które jaskrawo uwidoczniły się na światowej konferencji gospodarczej w Londynie. W związku z tem krążyły nawet pogłoski o możliwości ustąpienia Hulla. Moley był również zwolennikiem stabilizacji dolara.

W kołach politycznych panuje przekonanie, że dymisja prof. Moleya wpłynie dodatnio na kwestję uregulowania długów wojennych i na ogólną politykę gospodarczą i finansową Stanów Zjednoczonych wobec Europy.

Przemysł automobilowy przyjął kodeks pracy

Waszyngton, 28. 8. (R) Prezydentowi Rooseveltowi udało się obecnie także przemysł automobilowy Stanów Zjednoczonych skłonić do przyjęcia nowego kodeksu pracy, aczkolwiek z pewnemi ustępstwami.

Kodeks pracy nie będzie bowiem rozciągał się na zakłady automobilowe Forda, który stale energicznie bronił własnych zasad gospodarczych. Drugiem ważnem ustępstwem jest to, że przyjęty przez przemysł automobilowy kodeks pracy nie zawiera postanowień korzystnych dla związku zawodowego, jakie przyjęte zostały przez inny przemysł. Pozostawia on przemysłowcom swobodę co do przyjmowania lub zwalniania robotników bez oglądania się na jego przynależność organizacyjną. Co do warunków pracy kodeks postanawia, że przy przeciętnym czasie pracy wynoszącym 35 godzin tygodniowo najniższa płaca ma wynosić 40 do 43 centów za godzinę.

23 stany wypowiedziały się już za zniesieniem prohibicji

(:) Nowy Jork, 28. 8. (R) W głosowaniu w sprawie prohibicji stan Teksas wypowiedział się za uchynieniem ustawy prohibicyjnej. Dołączył do wypowiedzi 23 stany za zniesieniem prohibicji. Na zupełne zniesienie ustawy w całych Stanach Zjednoczonych potrzebna jest jeszcze zgoda 13 stanów.

Należy liczyć się z dalszym spadkiem funta i dolara?

(:) Londyn, 28. 8. (L) Nawiązując do wizyty gubernatora Banku Angielskiego Montagu Normana u prez. Roosevelta, „Financial News” wskazuje, że wszelkie w związku z tem powstałe domysły na temat walki walutowej angielsko-amerykańskiej nie mają żadnych podstaw. Obecny spadek kursu funta angielskiego jest bowiem zjawiskiem przejściowem, wynikającym z wpływów sezonowych. Mimo to dziennik wskazuje, że w najbliższym czasie należy się liczyć z dalszym spadkiem funta i dolara.

(:) Waszyngton, 28. 8. PAT. Roosevelt oświadczył, że nie zamierza stabilizować dolara dopó

ki inne narody nie zrównają swoich budżetów i nie oprą swoich walut na dawnych podstawach.

(:) Londyn, 28. 8. (L) Zniżka funta i dolara na giełdach europejskich trwa w dalszym ciągu, aczkolwiek w stosunku do funta spadek kursu dolara następuje w formie łagodniejszej. Notowany przy otwarciu giełdy londyńskiej 4.64, w godzinach południowych poprawił się kurs dolara w stosunku do funta, dochodząc do 4.58 i pół. Funt angielski notowany był w Zurychu 16.58, w Paryżu 82.10 i w Amsterdamie 7.93 i pół.

Gdy Mac Donald nie zajmuje się polityką...

(:) Premier angielski jest wielkim miłośnikiem psów rasowych. Onegdaj odwiedził wielką doroczną wystawę psów w Londynie, ażeby wybrać sobie jakiegoś specjalnie ładnego i rasowego pieska. Zajęcie w każdym razie przyjemniejsze, aniżeli wysłuchiwanie mów opozycyjnych w Izbie gmin...

Daladier na inspekcji pogranicza francusko-niemieckiego

(Telegram własny „Nowego Dziennika”)

Paryż, 28. 8. (B) Premier Daladier, który spędził noc w Metz udał się dziś przedpołudniem na inspekcję fortyfikacji francuskich nad granicą niemiecką. Daladier zwiedzi wszystkie fortyfikacje nad Mozela aż do granicy Zagłębia Saary, poczem na noc uda się do Strassburga.

wiadomości z Z. S. R. R.

(:) Moskwa, 28. 8. PAT. W Swierdłowsku (dawniej Ekaterynburg) na Uralu w wielkim procesie przeciwko 11 członkom administracji fabrycznej, oskarżonym o oszukiwanie robotników przy wypłacie, główny oskarżony skazany został na karę śmierci. 3 osoby na więzienie od 10 do 10 lat, pozostałych 7 skazano na różne kary robót przymusowych.

(:) Moskwa, 28. 8. PAT. Wojskowa ekspedycja alpinistyczna w składzie 58 oficerów i żołnierzy armii czerwonej osiągnęła najwyższy szczyt Kaukazu Elborus, dotychczas zdobyty jedynie przez kilka pojedynczych alpinistów.

(:) Paryż, 28. 8. PAT. W kołach oficjalnych zaprzeczają wiadomości, jakoby sprawa długów omawiana była podczas rozmów Górewicza z Patenotrem, dotyczących zawarcia tymczasowego układu handlowego między ZSRR a Francją.

Biblioteka „Nowego Dziennika”

Chcąc zlikwidować pozostałe reszki nakładu, sprzedajemy naszym Czytelnikom następujące nasze wydawnictwa **po znacznie niższej cenie:**

OSIAS THON: Zionistische Essays

Tom świętych rozpraw naukowych pisał Dra Thon, poświęconych podstawom i zagadnieniom żydowskiego ruchu odrodzeniowego i kultury żydowskiej. Fundamentalne dzieło literatury sjonistycznej! 333 stron. Luksusowe wydanie. **Cena księgarska 20 zł., dla naszych Czytelników tylko 7 zł.**

Dokumenty polityki sjonistycznej

Jedynе wydawnictwo w języku polskim, obejmujące wszystkie akty polityczne, odnoszące się do sjonizmu i Palestyny, a więc: deklarację Balfoura, tekst mandatu palestyńskiego, Białą Księgę, oświadczenie Agencji Żydowskiej list Mac Donalda do prof. Weizmanna i t. d. — Niezbędne źródło do zrozumienia polityki Żydowskiej Siedziby Narodowej. — **Cena księgarska zł. 1'20 dla naszych Czytelników 50 gr.**

WILHELM BERKELHAMMER: My i narody świata

Odczyt. — Problem historjografii żydostwa, obecnie aktualniejszy, niż kiedykolwiek. **30 gr.**

LEOPOLD ROZNER: Weizmann — Portret Wodza

Jedynе w języku polskim studjum poświęcone wybitnej indywidualności prof. Weizmanna. **Cena gr. 0'60 30 gr.**

JOZEF DIAMENT: W ślepej uliczce

Agonia gospodarcza żydostwa polskiego. — Jedynе źródło do poznania sytuacji ekonomicznej Żydów polskich. Autor w sposób obiektywny i rzeczowy, przy pomocy całego dostępnego materiału statystycznego zobrazował ruinę gospodarczą żydostwa polskiego, o której wiele się pisze i mówi, ale która w tej publikacji poraz pierwszy ujęta została syntetycznie w sposób publicystyczno - naukowy, jasno, prostą i w pełnym całokształcie. **Cena księgarska zł. 1'20, dla naszych Czytelników 50 gr.**

Do nabycia w Administracji „Nowego Dziennika”, Kraków, Orzeszkowej 7. Tel. 102-79. Konto P. K. O. 400.630.

Na przesyłkę pocztową dołączyć należy ad 1) zł. 1'20, ad 2-5 zł. 0'10.

DEAUVILLE — PERŁA NORMANDJI

(Korespondencja własna).

Deauville, w sierpniu.

Jeżeli przyjąć za prawdę utarte powiedzenie, że Francja jest krajem dla wszystkich upodobań i że turyści znajdują w niej nieprzebraną rozmaitość bogactw przyrody, to przede wszystkim „pour tous les gouts” jest Normandja. Jest to kraj kontrastów, kraj romantyzmu malowniczych zakątków, opuszczonych plaż i małych miasteczek, pełnych zabytków historycznych, a także kraj eleganckich miejscowości nadmorskich i mocnego realizmu kultury normandzkiej. Normandja przyciąga w okresie wakacyj letnich zarówno zdecydowanych samotników, zwolenników „życia na łonie natury”, jak i wytwornych bywalców, dla których najpiękniejszy krajobraz nie mający jako tła gmachu kasyna, nie przedstawia żadnej wartości.

Część nadoceanicznego wybrzeża Normandji ciągnąca się od Havru do Fecamp i Dieppe najbardziej jest dzika, najmniej uczęszczana i jak twierdzą niektórzy — najpiękniejsza. Wyssokie skały spadają stromo aż do Atlantyku, nad brzeżne wioski, malowane tylokrrotnie przez Claude Moneta, osłonięte są podwójnym rzędem drzew i nasypami, chroniącemi zabudowania przed ostrym wiatrem. Jest to Normandja malarzy, poetów i zwolenników rybołówstwa i samotności. Kończy się ten odcinek wybrzeża zupełnie zangliczalem Dieppe.

Po drugiej stronie Havru króluje niepodzielnie Deauville, które mimo kryzysu zachowuje cały prestiż dawnych dobrych czasów. Deauville jest fortecą epoki, która się broni przed

zagładą i nie chce dać za wygraną, twierdząc niektórych przywilejów Trzeciej Republiki. Jest ono schroniskiem kuracjuszy, udających się na tor wyścigowy w sztywnych kołnierzykach i plastronach, tutaj widzi się ostatnie białe getry. Niema nadziei, aby otwarta koszula a la Lacoste znalazła tu prawo obywatelstwa.

Deauville ma stałych bywalców, którzy są tu tak niezbędni, jak Bar de Soleil i Etablissement Cheri. Ale czasy się zmieniły i ci, którzy w r. 1926 przyjeżdżali swym Rollsem lub Hispano Suizą i spędzali noc na robieniu banko w wysokości stu tysięcy franków, posługują się teraz chętnie koleją i pozostają zaledwie przez week-end z powodu — „nawalu interesów”.

Jeżeli Le Touquet przyciąga swym golfem, a Cannes swym „plankingiem”, Deauville zna nie jest z dwóch wielkich hipodromów — de Clairefontaine i de la Touques. Trybuny ich są zawsze przepelnione, bez względu na to, czy świeci słońce, czy pada deszcz, czy wieje ostry wiatr morski. Punktem kulminacyjnym sezonu są jednak regaty żeglarskie, urządzone przez Yachting Club. Ponadto spada na kuracjuszy potop zawodów sportowych, raidów i rallys, atrakcyj, festiwalów i konkursów elegacji w klubach, na stadionach, lotniskach i w parkach, rozrzuconych wokół kąpieliska. W tych warunkach niema mowy o próżnowaniu i nawet panie powoływane są do odpowiedzialnych ról modeli, pozujących do ilustracji, kronik towarzyskich i dodatków filmowych. Oczy-

Z OSTATNIEJ CHWILI

Tuż przed zamknięciem numeru otrzymujemy następującą wiadomość telefoniczną z Pragi:

Praga, 28. 8. (H) Delegaci, którzy pertraktowali z Weizmannem, oświadczyli, że Weizmann pod żadnym warunkiem nie godzi się na objęcie prezydentury Organizacji. Wyraził natomiast gotowość objęcia kierownictwa całej akcji antyhitlerowskiej.

Tracą się jeszcze wciąż telefoniczne pertraktacje z Weizmannem, mające na celu skłonić go, by na wszelki wypadek przybył jutro na Kongres.

Sytuacja jest w tej chwili tak dalece niejasna, że nie zbierze się nie tylko plenum ale nawet komisja permanencyjna.

(:) Verdun. 28. 8. PAT. Do Verdun przybyło 200 przedstawicieli Związku naturalizowanych obywateli francuskich Zagłębia Saary w celu zaprotestowania przeciwko manifestacjom w Niederwaldzie. Po przyjęciu, jakie im zgotowali Francuzi odbyła się uroczystość złożenia wieńców na grobach poległych w wojnie światowej.

Szkoła Muzyczna

przy Zyd. Tow. Muz.

W KRAKOWIE, JASNA 2. TELEF. 176 51

Kierowniczka Dr. ROZA ARNOLDOWNA

rozpoczyna naukę dnia 20 sierpnia br. Przedmiotów: główne kursu niższego do najwyższego: Fortepian, skrzypce, śpiew, wiolonczela, rytmika. Wszystkie przedmioty teoretyczne. Kurs języka franc., angielskiego, hebrajskiego. Przygotowanie do egzaminu nauczycielskiego i muzyki. Przedszkole muzyczne dla dzieci od lat 3 do 6 (rytmika, orkiestra perkusyjna i zajęcie freblowskie). Naukę prowadzą fachowo, przeważnie zagranicą wyszkolone sily nauczycielskie. Zniżki kolejowe 50% i bilety okresowe dla dojeżdżających uczniów. — Kurs najwyższy i koncertowy, prowadzi

PROF. EDWARD STEUERMANN z Wiednia

WPISY przyjmuje sekretariat od 15 sierpnia w lokalu szkoły od 10 — 1 i od 3 — 7 codziennie.

Książka — to jedyny przyjaciel który nigdy nie zdradza.

John Stuart Mill.

Jedyną wypożyczalnią

w Krakowie, która zaopatrzona jest w najnowsze książki polskie, niemieckie, francuskie, żydowskie angielskie jest

BIBLIOTEKA WSPÓŁCZESNA

GIZELI KANFEROWEJ

KRAKOW SEBASTJANA L. 23

wiecie, o ile zaopatrzone są w odpowiednią ilość toalet.

Są jednak i takie panie, które zamiast nieskończonej ilości sukien z organdy i chifonu przywozi tylko kostium kąpielowy. Istnieje przecież w Deauville szeroka plaża, pokryta drobnym, ciagle oczyszczanym piaskiem. Istnieje rozkosz kąpeli i zawsze nowy urok przypływu i odpływu morza. Istnieją wspólnie spacer, bajeczna wycieczka do Mont Saint-Michel. Dla tych, którzy umieją z tego korzystać, Deauville, reklamowane na plakatach jako „la plage fleurie”, jest piękne i warte widzenia, pomimo natłoku międzynarodowej publiczności i rozgardzaju zabaw i rozrywki.

M. C.

